

Postbiblioteket

Postreglementet

IV

1929

656.82 (481)

[Postreglement]

408001345
Poststyrets
Bibliotek

Postreglementet.

IV.

- Kap. XIII. Portofrihet. Frankering av statens og kommunenes post.
» XIV. Om postsakers innlevering, befordring og utlevering.
» XV. Om ubesørgede og uinnløste postsaker.
» XVI. Om postsakers tilbakesending og omadressering.
» XVII. Om inventar og forbrukssaker.
» XVIII. Forskjellige bestemmelser.

1929.

383.43
P

Innholdsfortegnelse.

Kap. XIII. Portofrihet. Frankering av statens og kommunenes post.

	Side
Hovedregelen ingen portofrihet. Tjenestemerker for statens og kommunenes postforsendelser	§ 1 1
I hvilke tilfelle alm. frimerker må brukes. Portonotering	§ 2 1
Vilkårene for bruk av tjenestemerker. Rekvisisjon og salg av tjenestemerker	§ 3 3
Hvem der har rett til å rekvirere tjenestemerker	§ 4 3
Bruksretten til tjenestemerker for statens og kommunenes postforsendelse. Fordeling, kontroll med forbruket m. v.	§ 5 4
Tjenestemerker utferdiges av Poststyret. Ombytting av makulerte. Militære tjenestebrevkort. Forsiktighet med opbevaring av tjenestemerker m. v.	§ 6 4
De bruksberettigedes ansvar og plikter. Straffebestemmelser	§ 7 5
Postvesenets egne tjenestesaker. Portofrihet for krigsfangepost	§ 8 5
Ubetalte og utilstrekkelig betalte postsaker kan ikke frigjøres ved tjenestemerker	§ 9 5
Postering i kvartalsregnskapet av avgiften for portooppgjør	§ 10 5
Poststedenes rekvisisjon av kvitteringsblokker (bl. nr. 140)	§ 11 5
Postfunksjonærenes kontroll med reglementets overholdelse	§ 12 5
Poststedenes rekvisisjon, behandling og regnskapsførsel vedk. tjenestemerker	§ 13 6
Postering i poststedenes regnskaper m. v. av de for tjenestemerker mottatte kvitteringer. Postkontorenes kontroll med de fra poståpneriene mottatte kvitteringer	§ 14 6
Avregningen mellom Poststyret og de enkelte departementer	§ 15 6

Kap. XIV. Om postsakers innlevering, befordring og utlevering

Tiden for innlevering av postsaker	§ 1 7
Tømning av postkasser	§ 2 7
Jernbanepostekspedisjoners postkasser. Verdiforsendelser, rek. forsendelser og pakker o. lign. mottas ikke	§ 3 8
Innlevering m. v. av postsaker til posteksp. ombord i dampskib	§ 4 8
Avgift for innlevering etter innleveringstidens slutt	§ 5 9
Stempling. Ubetalte forsendelser	§ 6 9
Behandling av pakker, verdi- og rek. fors. ved innleveringen (se kap. VII, XI og XII)	§ 7 9
Kartering og pakning	§ 8 9
Bunting av posten	§ 9 9
Nedlegging i poser eller konvolutter	§ 10 10
Større postsakers forsendelse	§ 11 10
Pakning på steder hvor overlevering foregår ved andre enn poststedets bestyrer	§ 12 10
Bruk av vesker i overlands- og båtpostruter	§ 13 10
Postveskenes behandling under postførslen	§ 14 10

	§	Side
Oplæsning av adressatenes navn ved poststeder i fiskeridistrikter	§ 3	19
Disposisjonsforespørsel om ubesørgede rekommanderte forsendelser og verdi forsendelser m. m.	§ 4	19
Tilbakesending til avsenderstedet av ubesørgelige postsaker	§ 5	19
Postforsendelser som har påtegning «Poste restante» eller lign.	§ 6	20
Postsaker som adressaten nekter å innløse eller motta m. v.	§ 7	20
Ubesørgede innenrikske blad, postanvisninger og forsendelser med postopkrav	§ 8	20
Tilbakelevering til avsenderen eller innsending til Brevåpningskommisjonen	§ 9	20
Ny porto for ubesørgede forsendelser som innleveres til postsending pånytt	§ 10	20
Regler for tilbakesending av ubesørgede utenlandske postsaker	§ 11	21
Postsaker som kommer tilbake fra utlandet som ubesørgede eller uinnløste	§ 12	21
Behandling av ubesørgede og uinnløste postsaker i Brevåpningskommisjonen	§ 13	21
Tilintetgjørelse av ubesørgede og uinnløste postsaker	§ 14	21

Kap. XVI. Om postsakers tilbakesending og omadressering.

Avsenderens rådighetsrett til postforsendelser	§ 1	22
Krav om tilbakelevering må skje skriftlig. Avsenderen bærer porto eller telegramavgift	§ 2	22
Hvor tilbakelevering eller omadressering kan finne sted	§ 3	22
Legitimasjon ved krav om tilbakelevering eller omadressering	§ 4	22
Poststeds bevidnelse om legitimasjon	§ 5	22
Ekstrapost med forlangende om tilbakesending eller omadressering	§ 6	23
Faksimile av omslag eller utenpåskrift ved krav om forandring av adressen	§ 7	23
Behandlingsmåten ved mottagerpoststedet av krav om tilbakesending m. v.	§ 8	23
Særskilt om behandlingsmåten når det gjelder en tilbakefordret forsendelse	§ 9	23
Anmodning fra adressat om eftersending av postsaker	§ 10	23
Forsiktighet med omadressering av postsaker	§ 11	23
Postsaker som er feilsendt eller som skal eftersendes, omekspederes snarest ad hurtigste vei. Datostempling av sådanne forsendelser	§ 12	23
I almindelighet intet tillegg til portoen for tilbakesending m. v.	§ 13	24
Tilbakebetaling av porto når forsendelsen leveres tilbake på innleveringstedet før avsending	§ 14	24
Tilbakefordring m. v. av postsaker til og fra utlandet	§ 15	24
Fremsending av anmodninger om tilbakesending m. v. av forsendelser til og fra utlandet	§ 15	24

Kap. XVII. Om inventar og forbrukssaker.

Rekvisisjon av inventarsaker	§ 1	25
Inventarsaker som skal forefinnes ved poststedene	§ 2	25
Annet inventar etter forholdene	§ 3	25
Postføreres og landpostbuds utrustning	§ 4	25
Postposers og veskers størrelse	§ 5	25
Behandling av inventarsaker. Reparasjoner. Ansvar.	§ 6	26
Kontroll med inventarsakers tilstedeværelse	§ 7	27
Innsending av inventarfortegnelse	§ 8	27
Rekvisisjon av blanketter, konvolutter, merkelapper m. v.	§ 9	28
Regler for bestilling av forbrukssaker	§ 10	28
Økonomi med forbrukssaker	§ 11	28
Postekspedisjoners inventarsaker m. v.	§ 12	28
Forbrukssaker som kan kjøpes hos Postintendanten	§ 13	28
Utlevering av postanvisningsblanketter og følgebrev m. v. til publikum	§ 14	29
Transport av arkivsaker o. lign.	§ 15	29

Kap. XVIII. Forskjellige bestemmelser.

		Side
Taushetsplikt	§ 1	30
Oplysninger om postforsendelser m. v.	§ 2	30
Undersøkelse av postkorrespondansen ved politiet og militære	§ 3	30
Utlegg i postforsendelser	§ 4	31
Rettslig forbud mot postforsendelsers utlevering	§ 5	31
Beslagleggelse av postsaker i straffesaker	§ 6	31
Krav om erstatning til postvesenet i forbindelse med anmeldelse til påtalemyndigheten	§ 7	31
Tilbakemelding om feilekspedisjon m. v.	§ 8	31
Opbevaring av verdipost o. lign.	§ 9	32
Kvittering for verdipost o. lign.	§ 10	32
Opslag om kontortid m. v. på faste poststeder	§ 11	32
Regler for bruk av statsflagget og handelsflagget	§ 12	32
Telegrafering om uregelmessigheter i postgangen	§ 13	33
Bekjentgjørelser i bladene	§ 14	34
Frimerker m. v. som skal has tilsalgs ved posteder og hos postmenn	§ 15	34
Rekvisisjon av frimerker m. v.	§ 16	34
Forsendelser av frimerker m. v. skal kontrolleres ved fremkomsten	§ 17	35
Frimerkeforhandlere	§ 18	35
Frimerkestempler kan fås påtrykt konvolutter m. v. av private	§ 19	35
Solgte frimerker m. v. tilbakekjøpes ikke. Tilsmussede, makulerte og istykkerrevne frimerker m. v. kan fås byttet. Frimerker hvorav deler mangler, godtgjøres ikke	§ 20	35
Feilaktig påsatte frimerker ved poststedene må ikke brukes til frigjøring av andre postsaker	§ 21	36
Frimerker mottas ikke som betalingsmiddel ved poststedene	§ 22	36
Privates anmodning om stemping av frimerker nektes	§ 23	36
Ophør av frimerker m. v. som frankeringsmiddel	§ 24	36
Opbevaring av poststedenes arkivsaker	§ 25	36
Tiden for innsending av budgettsaker	§ 26	36
Postvesenets enerett	§ 27	37
Forbud mot postførsel uten postvesenets mellemkomst	§ 28	37

Kap. XIII. Portofrihet. Frankering av statens og kommunenes post.

§ 1. Portofrihet gjelder bare for postvesenets egne tjenestesaker (postlovens § 2), jfr. dog § 8.

For statens og kommunenes postforsendelser kan der anvendes tjenestemerker. Kongen eller den han bemyndiger bestemmer, i hvilken utstrekning tjenestemerker skal utferdiges samt hvem som har rett til å benytte sådanne. Tjenestemerker kan dog ikke anvendes for:

1. Postforsendelser fra stats- eller kommunale innretninger av inntektsbringende eller erhvervsmessig art.
2. Postforsendelser fra personer som i sin stilling har offentlig korrespondanse kun for enkelte sakers vedkommende samt dessuten institusjoner som utligner kontingent til støtte for sin virksomhet.
3. Verdibrev, rekommanderte forsendelser og pakker.
4. Lokalpostforsendelser i by hvor ombæring finner sted. Med hvilke begrensninger tjenestemerker skal kunne benyttes for lokalpostforsendelser i landdistrikter, hvor ombæring finner sted, bestemmes av Kongen eller den han bemyndiger.

Hvorvidt og i hvilken utstrekning

tjenestemerker for kommunenes post blir å godtgjøre av statskassen bestemmes av Stortinget (postlovens § 2, siste ledd).

For statens og kommunenes post gjelder de almindelige bestemmelser med hensyn til taksering, vekt og dimensjoner m. v. Frankeringen foretas enten med almindelige frimerker eller med tjenestemerker.

§ 2. *Almindelige frimerker* må brukes til:

- a. verdibrev, rekommanderte forsendelser, pakker og postanvisninger samt til å avgjøre avgifter for særlige postale ydelser som postopkrav, postinkassasjon, ilbud m. v.,
- b. alle slags forsendelser fra stats- og kommunale innretninger av inntektsbringende eller erhvervsmessig art, såsom:

Statsforetagender:

Norsk Kunngjørelsestidende.
Statens Filmkontroll.
Rikshospitalets apotek.
Statens Kjøleanlegg i Ålesund.
Kongsberg Sølvverk.
Telegraf- og telefonvesenet.
Statens og Oplysningsvesenets fonds-
skoger.

Statens sagbruk.
 Vaksdal mølle.
 Norges Brandkasse.
 Statsbanene.
 Statens eiendommer i Narvik.
 Vassdrags- og elektrisitetsvesenet.
 Myntinnretningen.
 Kongsberg våbenfabrikk.
 Raufoss ammunisjonsfabrikker.
 Den Norske Stats Småbruk- og Bolig-
 bank og Den Norske Arbeiderbruk-
 og Boligbank.
 Den Norske Stats Fiskeribank.

Kommunale foretagender:

- Industrielle bedrifter, kraftanlegg, gass-
 verk, elektrisitetsverk, møller.
 Jernbaner, elektriske baner, sporveier og
 automobilselskaper.
 Dampskiber.
 Telefonanlegg.
 Fiskevær.
 Handel.
 Vannverk.
 Renholdsverk.
 Skogbruk.
 Kinematografer,
- c. alle slags forsendelser fra personer som
 i sin stilling har offentlig korrespon-
 dance bare for enkelte sakers vedkom-
 mende samt fra institusjoner som utlig-
 ner kontingent til støtte for sin virk-
 somhet (såsom byforbundet, herredsfor-
 bundet, landsskytterstyret, bank- og
 sparebankkontrollen, kretssykekasser m.
 v.) eller hvis utgifter delvis utredes ved
 tilskudd fra stat eller kommune,
- d. lokalforsendelser. Dog kan tjenestemer-
 ker anvendes til almindelige brevpost-
 forsendelser som bare innlegges til av-

hentning på poststed hvor lokal ombæ-
 ring ikke finner sted, og hvor sådan
 finner sted, når adressaten bor utenfor
 ombæringsdistriktet, samt til alminde-
 lige lokale brevpostforsendelser i land-
 postbudrute*), når forsendelsen ikke
 veier mere enn 125 gram,

e. alle slags forsendelser til utlandet.

Almindelige frimerker leveres av post-
 stedene bare mot kontant betaling.

Institusjoner som fører stats- eller kom-
 munal korrespondanse, kan ved postkontorer
 treffe avtale med poststedet om at dette for
 offentlige og kommunale postsaker — også
 ankomne — som skal frankeres med alminde-
 lige frimerker, overtar frankeringen og note-
 rer portoene til senere oppgjør når portobeløpet
 antas å utgjøre minst 400 kr. årlig. Herfor
 betales en avgift av 4 pct. årlig av portobe-
 løpets første kr. 30 000,00, 2 pct. av de neste
 kr. 30 000,00 og 1 pct. av det overskytende.

Portooppgjør må finne sted minst en gang
 hvert kvartal på blankett nr. 274 d der også
 brukes som bilag til postkontorenes kvartals-
 regnskaper. Postsakene skal på adressesiden
 være påført angivelse av avsender. Ordning-
 en kan også innføres ved poståpnerier, når
 det på grunn av den offentlige eller kommu-
 nale korrespondanses størrelse antas særlig
 ønskelig og den overordnede postmester fin-
 ner at det forsvarlig kan skje. Postme-
 strene treffer nærmere bestemmelse om ord-
 ningen både for eget poststeds og underlig-
 gende poståpneriers vedkommende. Det for-
 utsettes at der til gjensidig kontroll av den

*) Ved lokalforsendelse i landpostbudrute forstås
 en forsendelse som, uten å passere mere enn ett post-
 sted, befordres ved landpostbud fra et poststed til ste-
 der i ruten eller omvendt — eller innbyrdes mellom
 steder i ruten — eller mellom steder i to forskjellige
 fra samme poststed utgående ruter.

krediterte porto benyttes kontrabøker, som ved opgjørene blir å sammenholde med poststedets noteringer.

Ved postkontorer kan også private få adgang til sådan portonotering efter avtale med poststedet mot samme avgift som ovenfor nevnt, dog minst kr. 25,00 årlig. Opgjør og kontroll skjer som ovenfor bestemt for statens og kommunenes portonotering. Avsenderen må være angitt på postsakenes adresseside. For portobeløpet må stilles sikkerhet i fornøden utstrekning efter vedkommende postmesters bestemmelse. Avgiften tilfaller helt postvesenet.

§ 3. *Tjenestemerker* kan brukes i alle andre tilfelle til almindelige brev, brevkort og korsbåndsforsendelser, for hvilke portoen helt skal betales av stat eller kommune.

Tjenestemerker kan anvendes ved postforsendelse av kvittering for gasje.

Forsendelser hvortil tjenestemerker anvendes, må på adressesiden være tydelig påført angivelse av avsenderen. Merkene må alltid være påsatt postsakene ved innleveringen. Mangler angivelse av avsender, blir forsendelsen å behandle som ufrankert, medmindre den er adressert til en stats- eller kommunal institusjon eller myndighet eller til innehaveren av en stats- eller kommunal stilling personlig, når innehaverens stilling er anført; se § 5, siste avsnitt.

Dersom tjenestemerker helt eller delvis er anvendt i noget av de under § 2, a—e nevnte tilfelle istedenfor almindelige frimerker, blir forsendelsen å behandle som en ubetalt eller utilstrekkelig betalt privat forsendelse.

Tjenestemerker selges ikke, men utleveres ved postkontorer og poståpnerier uten betaling mot skriftlig egenhendig rekvisisjon

av en som er berettiget til å rekvirere sådanne merker (se § 4).

Til rekvisisjon og kvittering benyttes blankett (bl. nr. 140) som er heftet i blokk og fåes uten betaling ved postkontorer og poståpnerier. Også disse blankettblokker utleveres bare mot kvittering og bare til dem som har rett til å rekvirere tjenestemerker (se § 4).

Ved utlevering av kvitteringsblokker og tjenestemerker mot kvittering gjelder med hensyn til legitimasjon samme regler som ved utlevering av verdipost.

De rekvisisjonsberettigede er ansvarlige for de mottatte blanketter og for at de ikke kommer i uvedkommendes hender.

Tjenestemerker må av de korresponderende såvidt mulig rekvireres i tilstrekkelig antall for ett kvartal ad gangen og såvidt mulig ikke i mindre partier enn 100 stykker av en enkelt sort.

Rekvisisjon må skje særskilt for stat og særskilt for kommune.

Kvitteringer hvori der er foretatt rettelser eller raderinger godtas ikke av poststedene. Kvitteringen må være utfylt overensstemmende med de anvisninger som blanketten gir.

Frankeringsmaskiner kan benyttes istedenfor tjenestemerker; se forøvrig kap. III.

Private kan få kjøpt tjenestemerker og tjenestebrevkort i filatelistisk øiemed hos *Frimerkeforvalteren*. Ved skriftlige bestillinger må fornøden returporto for postforsendelse under rekommandasjon vedlegges.

§ 4. Handelsdepartementet bestemmer hvem som har rett til å rekvirere tjenestemerker. En fortegnelse over dem som er tilstått sådan rett er inntatt i bilag M.

Den som har rett til å rekvirere tjeneste-

merker og som skal fordele disse til bruksberettigede ved andre poststeder, kan, om ønskes, ordne dette ved å utferdige kvitteringsblankettene lydende på vedkommendes navn og stilling. Denne kan mot kvittering på blanketten få tjenestemerker utlevert uten betaling ved alle postkontorer og poståpnerier.

§ 5. Hvert enkelt departement bestemmer for sitt eget og underliggende tjenestegreners vedkommende hvem som skal ha rett til å bruke tjenestemerker til statens post, og meddeler dette til vedkommende berettigede. Retten skal innskrenkes til så få som det forsvarlig kan skje. Fortegnelse sendes Poststyret.

For de institusjoners vedkommende som ikke sorterer under noget enkelt departement, treffes bestemmelse av Handelsdepartementet.

Rett til å bruke tjenestemerker til kommunenes og fylkeskommunenes postforsendelser har følgende:

1. Ordførere og by- eller herredssekretærer.
2. Borgermestre (rådmenn).
3. Kommunekasserere.
4. Skolestyreformenn.
5. Fattigstyreformenn.
6. Forretningsførere i ligningsvesenet eller i tilfelle ligningsnevndens formann.
7. Kommunerevisorer.
8. Fylkesmenn.
9. Fylkesskolestyreformenn.
10. Fylkeskasserere.
11. Fylkeskommunerevisorer.

Ordføreren og — for fylkeskommune — fylkesmannen bestemmer hvorvidt og i hvilken utstrekning de ovenfor nevnte kan utøve sin rett til å bruke tjenestemerker til kommunal post ved andre tjenestemenn in-

nen vedkommende tjenestegren. Adgang her til må bare gis i strengt påkrevde tilfelle og antallet begrenses så meget som mulig.

Hvert departement og hver ordfører (for fylkeskommunenes vedkommende fylkesmannen) treffer i tilfelle de bestemmelser som de anser påkrevd med hensyn til tjenestemerkenes fordeling, kontroll med forbruket m. v.

Kommunale tjenestemenn som ikke hører under nogen av de tjenestegrener som er nevnt i denne paragrafs 3dje avsnitt, har ikke nogen selvstendig rett til å bruke tjenestemerker, men ordføreren kan bemyndige dem til på sine vegne å bruke tjenestemerker (i den utstrekning hvortil reglementet gir adgang) til korrespondanse vedkommende kommunale anliggender. Fylkesmannen kan gi lignende bemyndigelse for fylkeskommunenes vedkommende. Bemyndigelse må bare gis i strengt nødvendige tilfelle.

Den som har rett til å bruke tjenestemerker, kan tilstille personer som ikke selv har sådan rett, tjenestemerker eller tjenestebrevkort til svar, når svarforsendelsen er av den art som tjenestemerker kan brukes til og er adressert til en stats- eller kommunal institusjon eller myndighet eller til innehaveren av en stats- eller kommunal stilling personlig, når innehaverens stilling er anført, se § 3, 2net avsnitt.

§ 6. Tjenestemerker utferdiges av Poststyret i fornødne verdier.

Makulerte tjenestemerker og tjenestebrevkort kan inntil videre fås ombyttet med tjenestemerker og tjenestebrevkort *uten* innvekslingsavgift.

Innsendelse til Frimerkeforvalteren skjer i *særskilt* forsendelse.

Innkallelser til mobilisering, innlagt i konvolutt påtrykt »Militær sak, haster«, kan sendes i posten uten tjenestemerke — i lokalposten uten almindelig frimerke — og uten attestasjon, når militær befalingsmann eller avdeling er angitt på konvoluttens bakside som avsender.

Tjenestemerker og tjenestebrevkort har samme verdi som almindelige frimerker og må opbevares med samme forsiktighet som disse.

§ 7. De som har rett til å bruke tjenestemerker, er ansvarlige for at de bare brukes til de slags postsaker som tjenestemerker kan brukes til.

De må selv nøie iaktta reglene om bruken av dem og overfor sine underordnede føre skarpt innseende med merkenes lovlige anvendelse. Enhver embeds- og tjenestemann som opdager misbruk, plikter å anmelde det til vedkommendes nærmeste overordnede, som innberetter saken til det overordnede departement.

Den som uberettiget benytter tjenestemerker til postforsendelser som ikke kan frigjøres med sådanne, eller som medvirker dertil, straffes med bøter, hvis ikke strengere straffebestemmelser kommer til anvendelse (postlovens § 27, 6).

Særlige forskrifter for poststedene.

§ 8. Postvesenets egne tjenestesaker frigjøres innenriks ved betegnelsen »Postsak«. Kan postvesenets tjenestekonvolutter ikke benyttes, skal forsendelsen være tydelig stemplet med vedkommende poststeds stempel.

Postforsendelser fra Norges Bank og dens avdelinger samt fra privatbanker, adressert til Poststyret eller dets avdelinger eller

til postmestre og som angår postvesenets pengeomsetning gjennom vedkommende bank, frigjøres likeledes ved betegnelsen »Postsak«.

Kretssykekassers forsendelse til *postvesenet* av sykepenger og kvittering for innbetalt premie og tilbakesendelse til samme av innmeldelseskort for medlemmer kan frigjøres ved betegnelsen »Postsak«.

Om portofrihet vedkommende posttjenesten og portofrihet for Krigsfangepost i den internasjonale postutveksling, se Verdenspostkonvensjonen (art. 43).

Brev til utlandet påsatt tjenestemerker blir å behandle som ubetalt, hvis avsenderen ikke kjennes; se postreglementets kap. III § 11, siste avsnitt.

Kjennes avsenderen, skal han gjøres oppmerksom på forholdet før brevene ekspederes.

Inntreffer gjentatte tilfelle, bedes disse innberettet, i tilfelle med oppgivelse av avsenderens navn.

Ved eftersending til utlandet av et opprinnelig til innenriksk sted adressert brev med tjenestemerker på, forholdes etter art. 39 § 3 i ekspedisjonsreglm. til Verdenspostkonvensjonen.

§ 9. Ubetalte eller utilstrekkelig betalte postsaker kan ikke frigjøres ved tjenestemerker.

§ 10. Avgiften for portoopgjør (se § 2 næst siste avsnitt) tilfaller helt postvesenet og inntektsføres i kvartalsregnskapet under inntektspost 4 f.

§ 11. Poststedene rekvirerer de i § 3 omhandlede kvitteringsblokker (bl. nr. 140) hos Frimerkeforvalteren.

§ 12. Postfunksjonærene skal, så vidt gjørlig, føre innseende med, at tjenestemerker

ikke misbrukes og at de i dette reglement fastsatte bestemmelser overholdes. Uregelmessigheter innberettes til avsenderens overordnede.

§ 13. Poststedene rekvirerer tjenestemerker og tjenestebrevkort på samme måte som almindelige frimerker. Rekvisisjonene utferdiges på særskilt blankett (bl. nr. 269, som fåes hos Postintendanten).

Ved poststedene behandles og regnskapsføres tjenestemerkene som almindelige frimerker.

§ 14. De for tjenestemerker mottatte kvitteringer (bl. nr. 140) blir av poststedene å opføre i samlet sum på kvartalsregnskapets utgiftsside, for poståpnerienes vedkommende i bl. nr. 133 under post 9 og for postkontorenes vedkommende under post 38 i regnskapsblanketten (kvitteringer for utleverte tjenestemerker).

For de poståpneriers vedkommende, hvor postmestrene måtte foretrekke sådan ordning, kan postmestrene bestemme at kvit-

teringene skal betraktes og behandles som kontanter i forbindelsen mellom poståpneriet og postkontoret.

Postkontorene kontrollerer at de fra poståpneriene mottatte kvitteringer er i orden.

Ved avleggelsen av kvartalsregnskapene skal postkontorene innlegge kvitteringene (poståpnerienes innbefattet) i konvolutt (bl. nr. 78), en for hvert departement og en for de kommunale kvitteringer. Når kvitteringenes antall gjør det påkrevd, vedlegges en fortegnelse. Kvitteringenes samlede sum anføres på konvolutten, som forsegles. Optelling og forsegling foretas i nærvær av vidne, som sammen med regnskapsføreren attesterer riktigheten utenpå konvolutten.

De enkelte konvolutters sum opføres spesifisert i hovedbilaget til utgiftspost 38.

§ 15. Poststyret utferdiger regning med bileggelse av kvitteringene til de enkelte departementer, for kommunenes vedkommende til Finansdepartementet.

Kap. XIV. Om postsakers innlevering, befording og utlevering.

§ 1. Når poststedene efter de fastsatte bestemmelser er åpne (jfr. kap. II), kan der innleveres alle slags postsaker.

Innleveringen av postsaker som skal sendes med bestemte poster, bør ved de faste poststeder ikke stanse tidligere enn 1½ time før vedkommende posts avgang (jfr. kap. XI). Avgår posten tidligere enn kl. 9.00, kan innleveringstiden slutte den foregående aften. Avgår den først kl. 9.00 eller senere, skal der gis de korresponderende adgang til innlevering av postsaker samme dags morgen.

Telegrammer som fra telegrafstasjonene innleveres til videresending i posten, skal i kontortiden uten avgift mottas lengst mulig og ialfall inntil ¼ (eller for rekommanderte telegrammer ½) time før postens avsending fra poststedet.

For telegrammer som fra en telegrafstasjon leveres et poststed *til avhenting* eller *til besørgelse leilighetsvis*, oppkreves ingen porto.

Om postsaker som er merket med Norges våben og er påtegnet ordene »Militærsak. Haster«, se bilag K.

§ 2. De postkasser som er ophengt ved postlokalene, skal tømmes ved hver inn-

leveringstids slutning og — der hvor ombæring av postsaker finner sted — dessuten ½ time før budenes utgang. De må dog ikke tømmes sjeldnere enn én gang daglig. Skal posten sendes med jernbane eller skib hvormed der er anledning til å sende løse brev, bør såvidt mulig kassene ved postkontorer tømmes umiddelbart før postens avgang fra kontoret, og de brev som egner sig dertil, medsendes løse. Andre postkasser tømmes til de tider som er bestemt for hvert enkelt sted. Postkasser på jernbanestasjoner i byer bør tømmes 5 minutter før avgangen av hvert tog hvormed følger postbetjening.

På søn- og helligdager innskrenkes tømming av postkasser som almindelig regel til postkasser utenfor postlokalene og på jernbanestasjon eller dampskibskai.

For mindre poståpnerier og brevhus's vedkommende avgjør den overordnede postmester hvorvidt poststedet skal utstyres med postkasse. Anses dette fornødent skal anvendes fortrinsvis postkasseskilt med åpning i vegg.

Hvis det kreves, refunderer postvesenet i tilfelle poståpnerens eller brevhusbestyrerens utgifter til monteringen.

Det forutsettes at postmestrene i størst

mulig utstrekning kontrollerer at kassene tømmes regelmessig.

§ 3. I jernbanepostekspedisjonenes postkasser kan der legges almindelige postsaker (undtagen blad i abonnement). Postsaker som innleveres med penger til porto, mottas bare, dersom postmannen på toget har tilstrekkelig tid.

Verdiforsendelser, rekommanderte forsendelser, pakker o. lign. kan ikke innleveres til jernbanepostekspedisjoner.

§ 4. For innlevering av postsaker til og salg av frimerker m. v. ved postekspedisjoner ombord i skib gjelder følgende regler:

a. *Almindelige postsaker (undtagen blad i abonnement):*

Disse legges i skibets postkasse. Denne skal tømmes av postekspeditøren før ankomsten til hvert anløpssted hvor der avleveres post. Postsaker som på grunn av sin størrelse ikke kan legges i postkassen, kan innleveres i postlugaren, når dette kan skje uten ulempe for postforretningenes utførelse.

b. *Rekommanderte forsendelser og verdibrev:*

Under farten kan denne slags forsendelser innleveres av skibets passasjerer og besetning. De kan også mottas ved anløpsstedene, dog ikke under postens mottagelse fra og avlevering til poststedene i land. For sådan innlevering i den siste time før skibets avgang betales en avgift av 10 øre pr. forsendelse, dersom der på anløpsstedet er postkontor eller poståpneri og poststedet ikke ligger lenger borte enn 3 km. fra anløpsstedet.

c. *Pakker:*

Under farten kan pakker med og uten verdiangivelse innleveres av skibets passasjerer og besetning, dersom postekspedisjonen er forsynt med de vektredskaper som er nødvendig til taksering av sådanne forsendelser.

Dersom omstendighetene tillater det, kan *ilpakker* mottas også ved anløpsstedene. Herfor betales en avgift av 10 øre pr. pakke, dersom der på anløpsstedet er postkontor eller poståpneri og poststedet ikke ligger lenger borte enn 3 km. fra anløpsstedet. Avgiften opkreves dog ikke for medisinpakker som sendes fra læge, dyrlæge eller apotek.

d. Ved innleveringen av postsaker bør publikum ikke gis adgang til ekspedisjonsrummet.

e. *Frimerker, brevkort og kortbrev:*

Disse selges, når skibene ligger ved anløpsstedene, bare inntil $\frac{1}{4}$ time før avgangen.

f. De forretninger som er nevnt under b, c og e, kan ikke forlanges utført mellom kl. 21.00 og 7.00. Postfunksjonæren er heller ikke forpliktet til å være ombord for å utføre disse forretninger tidligere enn 2 timer før den bestemte avgangstid.

Medisinpakker fra læge, dyrlæge eller apotek skal mottas også i tiden kl. 21—7. Se kap. VII § 1, 4de siste ledd.

Denne bestemmelse gjelder bare slike pakkers innlevering til dampskibsekspedisjoner ved skibenes henliggen ved anløpsstedene.

§ 5. Ved postkontorer kan der i den første halve time efter utløpet av den innleveringstid som er fastsatt for hver postavgang, kreves innlevert brevpostsaker til avsending med første post mot en avgift av 10 øre pr. forsendelse. Det samme gjelder ved de poståpnerier, hvor Poststyret har truffet bestemmelse derom.

§ 6. Om postsakenes stempling og om ubetalte forsendelsers behandling, se kap. III.

§ 7. Om pakkers, verdiforsendelsers og rekommanderte forsendelsers innførsel i protokoller m. v. ved innleveringen, se kap. VII, XI og XII.

§ 8. Som almindelig regel gjelder at postsaker karteres og pakkes direkte mellom postkontorer og postekspedisjoner og mellom disse innbyrdes. Når ikke annet er uttrykkelig bestemt, karteres og pakkes postsaker til og fra poståpnerier til det postkontor eller den postekspedisjon som ligger poståpneriet nærmest. Passerer posten ikke noget postkontor eller nogen postekspedisjon, karteres og pakkes postsakene direkte.

Det blir å bestemme efter forholdene i hvert enkelt tilfelle om et poststed skal kartere og pakke direkte til et annet poststed, hvormed der ikke umiddelbart utveksles post, eller om forsendelsene skal karteres og pakkes på et mellemliggende poststed til omekspedisjon. Ved avgjørelsen herav må der tas hensyn til forsendelsenes antall, den tid som de mellemliggende poststeder har til omekspedisjon o. s. v. Mellom postkontorene og postekspedisjonene innbyrdes bør der karteres og pakkes således at der blir det minst mulige antall postkolli til hvert sted og minst mulig omkartering og ompakning underveis. Når der er 8 å 10 almindelige for-

sendelser bør dog i almindelighet direkte pakning finne sted. Direkte kartering og pakning av verdipost bør i almindelighet finne sted når der er 10 forsendelser (verdi og rekommanderte tilsammen) eller når selve verdibrevenes antall overstiger 5.

For poståpnerienes vedkommende trefes nærmere bestemmelse i fornødent fall av det overordnede postkontor.

Om kartering av verdipost og rekommanderte forsendelser, se kap. XI og XII.

§ 9. Såvidt mulig skilles brevkort fra brev og legges for sig i buntene. Transittbrev skal legges foran i brevbuntene.

Brevbunter stemples med utgangsstedets datostempel og merkes med den ekspederende postmanns signatur.

Ved tilbakemelding om feil ved bunting vedlegges buntens omslag eller merkelapp.

Omekspederende poststed som ønsker bunting foretatt i tilfelle hvor det ikke skjer, må henvende sig herom direkte til vedkommende poststed og bare i tilfelle av meningsforskjell med dette, til Poststyret.

Når bunter eller pakker, inneholdende postsaker til forskjellige steder, sendes til et mellemliggende poststed til omekspedisjon, må ingen adresse vende ut.

Postsaker som skal sendes over utvekslingskontorene, skal som regel sorteres særskilt for hvert land. Tildels vil det også være ønskelig, at de postsaker som er bestemt til et og samme land, legges i en bestemt orden. Bestyrerne av vedkommende utvekslingskontorer treffer i tilfelle avtale derom med bestyrerne av de poststeder, hvor en sådan ordning måtte være ønskelig og gjennomførbart.

§ 10. Ved pakningen sammenbindes postsakene således at de minst mulig krølles eller bøies. De legges derefter ned i poser, som sammensnøres fast så tett over innholdet som mulig, dog således at posens navn ikke skjules. Til postsakers innpakning må ikke brukes poser som er istykker, heller ikke poser, som er påtrykt et annet navn enn bestemmelsesstedets. Er bestemmelsesstedets navn ikke trykt på posen, settes der en solid merkelapp på den hvorpå bestemmelsesstedets navn er tydelig skrevet.

Når postsakenes antall og størrelse tillater det, skal der istedenfor poser brukes de konvolutter som er utgitt til det bruk.

Om de nærmere regler for pakningen av verdipost, se kap. XI.

§ 11. Postsaker som på grunn av sin størrelse eller beskaffenhet ellers er uhenksiktssmessig å legge i poser eller konvolutter, sendes løse og betraktes da som særskilte postkolli.

§ 12. På de steder hvor vedkommende poststeds bestyrer ikke selv bringer posten til og fra jernbane og skib, skal posten pakkes således, at der blir det minst mulige antall postkolli, om mulig bare ett.

§ 13. I overlands- og båtpostruter legges postposer og postpakker omhyggelig ned i vesker, hvortil vedkommende poststeder skal ha nøkler. Veskenes igjenlåsing og opplåsning skal foretas av vedkommende ekspederende postmann selv, og nøkelen skal gjemmes således at ingen uvedkommende har adgang til den.

Mangler ved postveskene skal straks anmerkes på verdipostlisten.

§ 14. Postveskene skal under postførselen alltid være forsvarlig låst. De skal være

tilstrekkelig beskyttet mot vete og ved førsel i båtpostruter være fastsurret til båten.

Veskene må ikke brukes til å sitte på.

§ 15. Post som skal sendes med jernbane eller skib uten postekspedisjon, skal såvidt mulig pakkes således at der bare blir en pose eller pakke til hvert sted. (Jfr. bilag O. og P.).

Når post skal sendes med jernbane som »kassepost« (uten verdi), skal posten legges ned i de kasser i toget som er bestemt dertil.

§ 16. Skal posten avgå med jernbane eller skib som fører postekspedisjon, medsendes der, når der er flere poser eller pakker og annen avtale ikke er truffet, en fortegnelse (bl. nr. 127 eller 135 c). Anførsel gjøres i fortegnelsens anmerkningsrubrikk for kolli merket »Ilbudforsendelser« (se kap. III). Fortegnelsen sammenholdes straks med den mottatte post (jfr. § 26, 2net ledd) av den postmann som tjenstgjør ved postekspedisjonen. Den beholdes ved postekspedisjonen til bruk ved postsakenes avlevering.

Sådanne fortegnelser medsendes også i tilfelle ved postenes avlevering fra postekspedisjoner på jernbane og skib og ved avlevering direkte fra et postførende skib eller jernbanetog til et annet.

§ 17. Når post kastes ut fra tog i fart skal fortegnelse over det samlede antall poser og disses art (alminnelig, verdi), såvel til stedet selv som til transittsteder legges ned i en av posene til det sted hvor posten kastes ut. Dessuten bør det på en av posene (hovedposen) i tilfelle anføres antallet av poser som kastes ut.

Det påhviler det mottagende poststed å føre kontroll med at det på fortegnelsen oppførte antall poser mottas i orden.

Det må under utkastingen vises all mulig forsiktighet så postsekkene ikke volder skade. Skulde det være fare for at personer som oppholder sig på plattformen, dyr eller gods, kunde rammes bør posten heller tas med videre og snarest sendes med et annet tog til adressestedet.

Utkastingen må ikke overlates til uøvde tjenestemenn.

§ 18. De postmenn som tjenstgjør ombord på skib, skal påse at postsakene blir ført ombord og iland ved anløpsstedene på en forsvarlig måte. Den vakthavende postmann ombord skal derfor om mulig alltid være tilstede ved postens mottagelse og levering for å kontrollere førslen av posten til og fra dekk. Herunder påses, at dårlig emballerte pakker, skjøre saker, paraplyer o. l. og i det hele løse pakker bæres til og fra skibet (de må f. eks. ikke legges i seil), at posten som tas i seil ligger støtt så intet faller ut av seilet under hivingen over rekken, og at posten i det hele behandles forsiktig.

Likeledes skal postmannen ombord sørge for at postsakene til enhver tid holdes under så betryggende opbevaring som efter omstendighetene mulig (i postlugar, postskap e. l.).

Postmannen har ansvaret for at låsferdige rum alltid holdes i lassicke og låsferdig stand.

§ 19. Postsakene skal sendes med første post, som avgår efter den bestemte innleveringstids utløp, og hvormed de hurtigst kan nå sitt bestemmelsessted.

Blad som utkommer sjeldnere enn én gang ukentlig, almindelige pakker og urekommanderte vareprøver og mønster kan dog ikke kreves avsendt med første avgående

post, når dette vil medføre ulempe. Avsendingen kan i så fall utsettes til den eller de senere avgående poster hvormed den uten vesentlig ulempe kan foregå.

Forsendelser på hvis forside avsenderen har krevd fremsending ad en spesiell vei, sendes denne vei. Angående skibsbrev, se § 55.

§ 20. Om forsendelse av ekstraposter med postsaker som er merket med Norges våben og er påtrykt ordene »Militærsak. Haster«, se bilag K.

§ 21. Postførslen skal foregå hurtigst mulig og uten opphold underveis.

Uregelmessigheter ved postførslen skal anmerkes på timesedlen, eller hvor sådan ikke føres, innberettes ved en tjenestemelding.

§ 22. Landpostbud utveksler postsaker:

- a. mellom et fast poststed og steder i budets rute;
- b. mellom steder i ruten innbyrdes;
- c. mellom steder i to forskjellige landpostbudruter som utgår fra samme poststed (bilag H).

§ 23. Landpostbud og postførere må ikke under postførslen medta postsaker utenfor posten og heller ikke uten spesiell tillatelse overta utførelsen av private erinder.

§ 24. Ved postekspedisjonene skal der føres fortegnelse over mottatt post. Fortegnelsen skal være innrettet således at det til enhver tid lett kan ses, hvor mange kolli der skal avleveres på hvert sted. I fortegnelsen tas der også kvittering for antallet av de avleverte kolli.

Postekspedisjonene skal føre noiaiktig fortegnelse over den post som oppbevares i lasterum, på dekk og i bagasjevogn eller som

på annen måte er stuvet utenfor postlugaren eller postkupéen.

Ombord på skib, uten postekspedisjon skal der føres en protokoll (bl. nr. 172) hvori antallet av mottatt post innføres, se Regler for behandling av post på skib uten postekspeditør, Bilag O.

§ 25. For behandling av postsaker, som er lagt i postkasser ombord på skib uten postekspedisjon, gjelder følgende regler:

- a. Postsakenes behandling varetas av skibsføreren eller av den av skibets øvrige befall, som føreren i tilfelle bemyndiger dertil.
- b. I postkassene må bare nedlegges almindelige brev, brevkort, kortbrev og korsbåndsforsendelser.
- c. Postkassene tømmes umiddelbart før skibets ankomst til anløpssted, hvor der finnes poststed. De postsaker som skal leveres til poststedet, skal være innlagt i de konvolutter (pakkonvolutt nr. 6) som er bestemt til sådant bruk.
- d. Betalte brev til anløpssted hvor der ikke er poststed, kan også utleveres direkte. I så fall må først frimerkene tydelig kasseres, enten med de kassasjonsstempler som er bestemt til det bruk eller — når stempel ikke has — med blekkstreker i kors over frimerkene fra hjørne til hjørne. Ubetalte brev må derimot alltid avleveres til nærmeste poststed.
- e. Postsakene må opbevares ombord på et sikkert sted som er utilgjengelig for uvedkommende.

§ 26. For behandling av postsaker, som er levert til forsendelse i bipostruter utenfor den lukkede post, gjelder følgende regler:

- a. Til befordring mottas bare almindelige (betalte eller ubetalte) brev, brevkort, kortbrev og korsbåndsforsendelser — altså ikke verdibrev eller lignende.
- b. Postsakenes behandling varetas av postføreren. Etter nærmere avtale med vedkommende postmester tømmer føreren også de i ruten anbragte postkasser.
- c. Postsakene opbevares underveis i den dertil bestemte postkasse eller postveske. Vesken må alltid, når postføreren ikke bærer den over skulderen, være fastspent til befordringsmidlet.
- d. Ved ethvert poststed hvor postføreren stanser, avleveres de dertil bestemte postsaker. Disse leveres enten direkte inn på selve poststedet eller legges i nærmeste postkasse. De må ikke uten særskilt tillatelse fra vedkommende poststed leveres direkte til private.
- e. Postføreren skal passe på at postsakene ikke skades eller tilsmusses, og at de avleveres riktig og hurtigst mulig. Uvedkommende må ikke gis adgang til å gjøre sig bekjent med postsakene.

§ 27. Når der kvitteres for post, må antallet av de mottatte forsendelser, poser og pakker alltid skrives med bokstaver (jfr. kap. XVIII).

Avsenderpoststedet skal påse, at all post som skal sendes, blir avsendt, og mottagerpoststedet skal på sin side påse, at all post som er opført på karter, fortegnelser m. v., mottas.

§ 28. De postmenn som har å sørge for avhenting av post fra jernbane og skib, skal besørge avhenting ved pålitelige personer. Den som besørger avhenting, skal ha skriftlig bemyndigelse, som på forlangende forevises den som avleverer posten.

Dersom avhentingens besørger av personer som det anses uforsvarlig å betro posten til, bør avleveringen nektes, selv om avhenteren har bemyndigelse. Posten må i så fall søkes bragt til vedkommende poststed snarest mulig på annen betryggende måte.

§ 29. Vedkommende poststeds bestyrer må etter omstendighetene avgjøre, om forsinkede eller feilsendte postsaker skal sendes til bestemmelsesstedet med ekstrapost. Under avgjørelsen herav må det tas i betraktning de feilsendte postsakers mengde og antagelige viktighet og om de ved å sendes med ekstrapost vil komme noget vesentlig tidligere frem enn ved å sendes med første almindelige post o. s. v.

Om innberetning om utførte ekstraposter, se kap. II.

§ 30. Kontrakter om kjørende og gående postførsel og båtpostførsel avsluttes på Poststyrets vegne av den postmester som vedkommende rute eller postførsel er underlagt. Dette skjer ved innhenting av tilbud etter offentlig bekjentgjøring. Det billigste og forøvrig antagelige tilbud som er innkommet ved fristens utløp, antas. Om automobilruter med statsbidrag, se dog nedenfor.

Hvis der ikke kommer noget tilbud, setter postmesteren postførselen bort på billigste måte etter å ha samrådd sig med de stedlige myndigheter (ordfører, lensmann).

Er der særlige omstendigheter tilstede som gjør avgjørelsen tvilsom, f. eks. om utgiftene synes uforholdsmessig store i sammenligning med vedkommende rutes betydning, forelegges saken for Poststyret med fornøden forklaring og forslag.

§ 31. Ved tilbudsinnbydelse brukes bl. nr. 216. I denne foretas ved utstryking

eller tilføielse de forandringer som i tilfelle er nødvendige. Fristen for innlevering av tilbud settes så lang som det efter omstendighetene finnes passende. Den bør heller være noget lang enn for kort.

Tilbudsinnbydelsen bekjentgjøres i størst mulig utstrekning i det distrikt, hvorfra anbydere kan tenkes å ville melde sig. Det skjer ved opslag på vedkommende poststed og på de steder i byen eller bygden som i almindelighet brukes til lignende bekjentgjørelser. Dersom det finnes ønskelig, kan der også averteres ganske kort i et eller flere blad at tilbud kan innleveres, og at de nærmere betingelser kan ses av opslag på postkontoret (eller poståpneriet).

Tilbudene må ikke åpnes, eller hvis de innkommer åpne, ikke meddeles nogen, før fristen er utløpet. Sendes de inn til Poststyret, skal de ledsages av en fortegnelse.

Når det lar sig gjøre, bør postførselsgodtgjørelsen fastsettes til et bestemt årlig beløp istedenfor godtgjørelse pr. tur eller lignende.

Skyss-stasjonsholdere skal under ellers like vilkår gis fortrinnet for andre anbydere.

Kontraktene utferdiges på de blanketter som er bestemt dertil (nr. 214, 215 eller 217). De utferdiges i 3 eksemplarer. Det ene får postføreren, det annet opbevares ved postkontoret, og det tredje innsendes til Poststyret med fornøden innberetning om saken.

§ 32. Fremkomne tilbud bør ikke gi anledning til opsigelse av en bestående kontrakt og ny tilbudsinnbydelse, med mindre der er hengått en rimelig tid, siden postførselen siste gang blev bortsatt. Herved kommer i spesiell betraktning om den bestående kontrakt binder postføreren i lengere tid.

Fremkommer der søknad om forhøielse av postførselsgodtgjørelsen, innhenter postmesteren fra ordfører og lensmann uttalelse om den søkte forhøielse og om det er utelukket å opnå billigere akseptabelt tilbud ved anbudsinnbydelse. Anses dette utelukket og postmesteren finner dette utvilsomt, kan han innvilge søknaden uten anbud. Kontrakten gis i så tilfelle påtegning om forhøielsen, og innberetning sendes 2net Postadministrasjonskontor.

§ 33. Automobilrute som har statsbidrag på betingelse bl. a. av å medta post i den utstrekning og mot den betaling som Poststyret måtte bestemme, bør, hvor det finnes hensiktsmessig, overdras postførslen i bi-postruter. Godtgjørelsen fastsettes i tilfelle av postmesteren til den laveste godtgjørelse som forutsettes ellers å måtte betales for tilfredsstillende postførsel, med fradrag av 5 pct. I dette øiemed innhenter postmesteren i hvert enkelt tilfelle på hensiktsmessigste måte de fornødne opplysninger — f. eks. fra ordfører, lensmann, veivesenets overingeniør — uten forutgående anbudsinnbydelse. Hvis ruteinnehaveren finner den godtgjørelse som postmesteren har tenkt å fastsette, for liten, konfererer postmesteren alltid med veivesenets overingeniør før han tar bestemmelse. Finner ruteinnehaveren sig brøstholden med den godtgjørelse som på denne måte fastsettes, kan han kreve saken innbragt for Poststyret. Ruteinnehaverens besværing innsendes i tilfelle med overingeniørens og postmesterens uttalelse. Ruteinnehaveren er forpliktet til å overta postførslen fra den tid postmesteren bestemmer, uansett om godtgjørelsens størrelse blir gjenstand for videre drøftelse, eventuelt anke til Poststyret.

§ 34. Postfunksjonærene på de poststeder som ligger ved jernbanelinjene og i rutene, og postfunksjonærene ved postekspedisjonene skal sørge for at postutvekslingen ved mellomstedene foregår i den kortest mulige tid, som er forenlig med hensynet til en betryggende ekspedisjon.

Når der ved jernbanestasjonene bare skal avleveres almindelige brev eller blad, bør disse avleveres ved postkupéens dør.

§ 35. Ved postekspedisjonene skal der føres melding for hver utført tjenestetur. Blanketter hertil rekvireres ved Intendanturkontoret, Poststyret.

Meldingen skal sendes inn til det overordnede postkontor etter hver tur. Postkontoret gjennomgår meldingen så nøiaktig som omstendighetene gjør det mulig og ønskelig. Hovedsummene av mottatt og avlevert verdi-post skal alltid eftersummeres. Forøvrig bør postkontoret også jevnlig foreta en mere spesiell gjennomgåelse ved å sammenholde angivelsene i meldingen med inn- og utgående karter og lignende.

Finnes der uoverensstemmelser eller annet å bemerke, må postkontoret straks anstille nærmere undersøkelse og i tilfelle innberette saken til Poststyret.

Om innsending av inngåtte karter, gjenparter av utgåtte karter og fortegnelser gir det overordnede postkontor postfunksjonærene nærmere ordre.

Meldingene oppbevares ved postkontoret i 2 år, hvorefter de kan tilintetgjøres.

§ 36. Enhver som er i besiddelse av transportmidler, er pliktig til mot erstatning å stille dem til postvesenets rådighet, dersom de måtte trenge til hjelp til postførslen.

Likeledes plikter eier eller besidder av grunneiendom mot erstatning å gi postvese-

net adkomst over eiendommen i den utstrekning det trenges til postførslen.

Postvesenet kan kreve rådighet over tingene eller adkomst over eiendommen straks selvom erstatningen ikke er bestemt.

I mangel av mindelig overenskomst fastsettes erstatningen ved skjønn (postlovens § 5).

Anmerkninger om sådanne tilfelle påtegnes timesedlen eller meddeles det overordnede postkontor ved en særskilt innberetning dersom timeseddel ikke føres.

§ 37. Norsk skib og luftfartøi er på forlangende av postvesenet og efter dettes nærmere bestemmelse pliktig til å medta postsaker og avlevere dem på anløpsstedene så vel i innen- som i utenriks fart.

Erstatningen fastsettes i mangel av mindelig overenskomst ved skjønn (postlovens § 6).

§ 38. Ved postens ankomst skal vedkommende postmann nøiaktig undersøke postvesken eller postposen for å sikre sig at alle de postsaker som er bestemt til poststedet, blir uttatt. Poser må i dette øiemed vrenge.

§ 39. Ankomne postposer skal tilbakesendes med første post til utgangsstedet.

§ 40. Anmodninger om å få postsaker utlevert under postførslen skal ikke efterkommes av poststedene dersom postsakene er nedlagt i poser eller pakker til andre poststeder. Er postsakene derimot overlevert poststedet til omekspejdisjon, kan sådanne anmodninger efterkommes dersom dette kan skje uten forsinkelse av posten og uten ulemper for en nøiaktig ekspedisjon. En selvfølgelig forutsetning herfor er at det er på det rene, at den som forlanger forsendelsen utlevert, er dens virkelige adressat eller

hans bemyndigede fullmektig. Det er likeledes en forutsetning at der ikke ellers foreligger nogen omstendighet som gjør det betenkkelig å utlevere forsendelsen. Er det en innenriks pakke som således utleveres, må straks det kvitterte følgebrev (eller i tilfelle nødfølgebrev) sendes til adressepoststedet med fornøden underretning.

§ 41. Poststedene skal søke snarest mulig å besørge ankomne postsaker utlevert til adressatene. De må derfor, hvis adressaten er ukjent, anstille undersøkelser efter ham i den utstrekning som der er anledning til. I landdistriktene bør almindelige postsaker og meldesedler om ankommen verdipost, postanvisninger og pakker eller pakkers følgebrev søkes omsendt leilighetsvis med pålitelige bud. Ved omsendelse av meldesedler må der iakttas spesiell forsiktighet, jfr. kap. XI.

Forsendelser som er adressert »*poste restante*« eller lignende, skal dog ligge på adressepoststedet til avhenting av adressaten (se kap. XV).

Der må ikke gis publikum adgang til selv å utta sine postsaker av posten.

Postsaker hvis utlevering er blitt forsinket på grunn av utydelig, ufullstendig eller uriktig adresse, påføres bemerkning herom enten ved stempel eller skrift.

§ 42. Ombæring av postsaker til adressatene finner sted ved de postkontorer hvor annet ikke uttrykkelig er bestemt, og i landpostbudruter.

Grensene for ombæringsdistriktene bestemmes for hvert sted av Poststyret.

På steder hvor ombæring ellers ikke finner sted, skal dette likevel skje med brev som gjelder rettssaker (så vel straffesaker som tvistemål) når det forlanges av en offent-

lig myndighet herunder aktorer og offentlig beskikkede forsvarere i offentlige straffesaker. Se lov om domstolene av 13 august 1915, § 188. Brevene skal være lagt i omslag adressert til vedkommende poststeds bestyrer, og de skal være ledsaget av følgeskrivelse, hvori ekspressforsendelse kreves. Ved et sådant brev ankomst må der straks for billigste betaling leies et pålitelig bud til å bringe brevet til adressaten. Brevet leveres til adressaten mot kvittering på foran nevnte følgeskrivelse. Følgeskrivelsen blir derefter å tilbakesende til vedkommende offentlige myndighet med påtegning om hvad ekspressforsendelsen har kostet. Det utlagte beløp vil da bli refundert.

Om behandlingen av postsaker som er merket med Norges våben og er påtegnet ordene »Militærsak. Haster«, se bilag K. Om ilbudforsendelser, se kap. III.

§ 43. På steder hvor ombæring finner sted, bæres posten ut også til personer som bor utenfor ombæringsdistriktet, hvis postsaken er adressert til en person som bor innen distriktet, eller adressaten har forlangt dem avlevert på et sted innen ombæringsdistriktet.

§ 44. Poststyret bestemmer antallet av ombæringer. Tidspunktet for de enkelte ombæringer fastsettes av vedkommende postmester.

På søn- og helligdager utbringes ikke post; dog kan postmestrene, hvor det finnes påkrevd, la posten bære ut 1 gang på den ene av to på hinannen følgende helligdager.

Julaften, nyttårsaften, påske- og pinseaften settes siste utgang av brevbudene såvidt mulig så tidlig at budene er ferdige kl. 16.00. For 1. og 17. mai kan postmestrene bestemme at post skal utbringes bare om

morgenen, hvis formannskapet samtykker, og ikke særegne omstendigheter medfører vesentlige ulemper.

§ 45. Hvor almindelig ombæring av post ved poststedets postbud finner sted, kan ikke adressater som bor innen ombæringsdistriktet, forlange å avhente sin post på poststedet uten mot betaling av avsetningsavgift eller postboksavgift; se dog for blad kap. VI.

§ 46. Kan en ankommen post ikke straks behandles uten forsinkelse for en avgående, utsettes ekspedisjonen av den ankomne.

§ 47. Følgende postsaker bringes ut til adressatene:

almindelige brev, kortbrev og brevkort som ikke er adressert til »poste restante« eller er forlangt avsatt eller innlagt i postboks;

almindelige korsbåndforsendelser. Forsendelser som er så tunge at de vil medføre ulempe for ombæringen av de andre postsaker, ombæres dog ikke; i dette tilfelle bringes der meldeseddel;

meldesedler om rek. forsendelser og verdibrev. I Oslo og Bergen bringes dog rekommanderte forsendelser og verdibrev ut, og i landpostrutene medtas rekommanderte forsendelser og verdibrev inntil en verdi av kr. 500,00;

meldesedler eller følgebrev for pakker og postopkravsforsendelser. I Oslo og Bergen utbringes dog innenrikske almindelige pakker og i Oslo også innenrikske verdipakker inntil en verdi av kr. 1000,00 og postopkravspakker. For utbringingen må forutbetales en avgift hvis størrelse er anført i Pakkeposttaksten. Avgiften avgjøres ved frimerker eller lign. for be-

løpet på følgebrevet. I landpostbudruter medtas såvidt mulig småpakker fra andre poststeder;

postanvisninger eller — hvor dette er mere hensiktsmessig — meldesedler om sådanne. I Bergen utbetales postanvisningsbeløp av verdipostbudene;

postinkassasjoner;

blad og tidsskrifter, jfr. kap. VI.

§ 48. Postsakene skal avleveres på adressatens bopel, hvis ikke annet er uttrykkelig forlangt.

§ 49. Poststedenes bestyrere skal gi postbudene sådanne instruksjer for forsendelsen avlevering som anses nødvendig for å sikre at postsakene kommer rette vedkommende i hende. Som almindelig veiledning herunder henvises til bilag N.

§ 50. Ved postkontor hvor almindelig brevombæring er innført, kan postforsendelser som er bestemt til noget sted innen poststedets ombæringsdistrikt, forlanges avsatt til avhentning mot en avgift av kr. 3,50 pr. kvartal.

Ved postkontorer og poståpnerier kan med samtykke av Poststyret anbringes postbokser hveri postsaker nedlogges til avhentning. For sådanne bokser betales en avgift av kr. 5,00 og kr. 12,00 pr. stk. pr. år for henholdsvis små og store bokser. Minste leietid er $\frac{1}{2}$ år. Avgiftene betales forskuddsvis. Boksene skal såvidt mulig anbringes for postvesenets egen regning og avgiftene i så fall tilfalle postvesenet. Eier og vedlikeholder vedkommende postmester eller poståpner boksene, tilfaller avgiftene ham, idet der dog for poståpnerens vedkommende tas hensyn til boksinntekten ved fastsettelsen av hans lønsvilkår.

§ 51. Et utlevert brev må ikke tas tilbake som ubesørget eller uinnløst medmindre det tilbakeleveres straks og i uåpnet stand, eller det ved en feiltagelse eller navneforveksling er utlevert til en uriktig adressat. Denne bør i så fall med navns underskrift påføre forsendelsens bakside en forklaring om forholdet.

§ 52. Utvekslingen av postsaker mellom de norske utvekslingskontorer og utlandet foregår overensstemmende med de gjeldende konvensjoner og overenskomster med tilhørende ekspedisjonsreglementer.

§ 53. Opgave over kartavslutninger med de land som Norge utveksler post direkte med, sendes poststedene fra Poststyret. Til land som der ikke er direkte utveksling med, sendes posten av utvekslingskontorene i enkeltransitt på et av de fremmede postvesener som der sendes kartavslutninger til.

§ 54. Om fremsending av postanvisninger til utlandet, se kap. VIII og Brevposttaksten.

§ 55. Om dirigeringsveier, utvekslingskontorer m. v. for pakker til utlandet, se Pakkeposttaksten og Opgave over kartavslutninger med utlandet.

§ 56. Om utveksling av lukket post mellom poststeder i et av Verdenspostforeningens land og dette lands flåteavdelinger eller krigsskib i fremmede havner, se Verdenspostkonvensjonens art. 77 og dens ekspedisjonsreglement, art. 59.

§ 57. Brev som med påtegning er forlangt sendt til utlandet med bestemte skib utenfor de almindelige hovedpostruter, skal pakkes til de poststeder som forretter som utvekslingskontorer for post med vedkommende skib. Om de skibruter med hvilke

det kan sendes slike brev, se Postgangsoppgaven.

Pakker med sådanne brev til utlandet skal av utvekslingskontorene merkes på samme måte som bestemt for den internasjonale postutveksling forøvrig. De skal, når der er anledning dertil, ledsages av følgeseddel til underretning for bestemmelsespoststedet. Disse følgesedler sendes løse utenfor brevpakkene.

Dersom der ikke er fastsatt særskilt godtgjørelse for sådan postføring på annen måte, betales der for postføringen fra Norge for hver gang mot skibsførerens kvittering:

til Sverige og Danmark 15 øre pr. 50 gram eller del derav; til andre land 20 øre

pr. 50 gram eller del derav for brev og brevkort og pr. 500 gram for korsbåndsforsendelser.

§ 58. Postsaker som på åpent hav legges i postkasse ombord på et skib eller leveres til de postmenn som tjenstgjør ombord eller til skibsføreren, frankeres med de frimerker og efter de takster som gjelder i det land skibet hører hjemme eller hvor det disponeres. Finner innleveringen ombord sted under skibets opphold ved et av rutens endepunkter eller ved anløpsstedene underveis, er frankeringen bare gyldig, hvis den er skjedd med de frimerker og efter de takster som gjelder i det land i hvis farvann skibet befinner sig.

Kap. XV. Om ubesørgede og uinnløste postsaker.

§ 1. Postsaker som ikke kan besørges fordi adressen er mangelfull eller uriktig, men hvis avsender er angitt eller kjent, sendes snarest tilbake til avsenderstedet med påtegning: »Utilstrekkelig adresse«. På lignende måte behandles postsaker hvis adresse passer på flere, selv om avsenderens navn ikke er angitt eller kjent.

Ubesørgelige pakker med innhold som lett blir utskjemt, skal ikke sendes tilbake til utgangsstedet, om innholdet kjennes og det må antas at det blir ødelagt når det returneres. Innholdet må i slike tilfelle enten selges til fordel for avsenderen eller tilintetgjøres. Melding sendes utgangsstedet, idet følgebrevet og i tilfelle det innkomne salgsbeløp legges ved.

Om forsendelser fra utlandet se § 11.

§ 2. Andre postsaker (med undtagelse av urekommanderte korsbåndsforsendelser og blad og tidsskrifter) hvis adressater ikke finnes, føres hver uke op på en fortegnelse (bl. nr. 52). Fortegnelsen slås op på et sted ved postlokalet som er tilgjengelig og i øinefallende for publikum og i tilfelle i de dertil bestemte opslagsskaper. Postsakene påtegnes eller stemples »Bekjentgjort«.

§ 3. Ved poststedene i fiskeridistrikter skal i fisketiden adressatenes navn på de postsaker som har ligget ved poststedet mindre enn 2 uker, opleses høyt, dersom det ønskes. Sådant oplesning skal i tilfelle finne sted hverdager mellom kl. 8.00 og 9.00, mellom kl. 12.00 og 13.00 og mellom kl. 16.00 og 17.00, og på søn- og helligdager mellom kl. 8.00 og 9.00 og mellom kl. 16.00 og 17.00. Utenfor disse klokkeslett kan der ikke kreves sådan oplesning. Fortegnelse over ubesørgede postsaker opslås på disse poststeder i fisketiden først når postsakene har ligget i over 2 uker.

§ 4. Om pakker for hvilke avsenderen på forhånd har forbeholdt sig disposisjonsordre, se kap. VII § 12.

§ 5. Postsaker hvis adressater ikke melder sig innen 1 uke i distrikter med bymessig bebyggelse og ellers innen 2 uker etter sådant opslag som nevnt i §§ 2 og 3, datostemples, påtegnes på forsiden »Retur« og på baksiden bemerkning om grunnen til tilbakesendingen (f. eks. »Avreist«, »Ikke avhentet« o. s. v.) og tilbakesendes til avsenderstedet.

Den her satte frist av 2 uker kan av vedkommende postmester forlenges til 4 uker hvis der antas å være behov for det.

Postsaker som har påtegning om tilbakesending straks eller innen en bestemt tid, skal tilbakesendes overensstemmende med anmodningen.

§ 6. Postforsendelser som har påtegning »poste restante« eller lignende, bekjentgjøres ikke ved opslag, og de tilbakesendes ikke før de har ligget 1 måned. For postopkravsforsendelser med sådan påtegning gjelder dog de innløsningsfrister som er bestemt for disse, se § 8.

Ved utlevering av almindelige postsaker som er påtegnet »Poste-restante« eller lignende må utvises forsiktighet. Hvilke nærmere legitimasjoner der skal kreves må avgjøres etter omstendighetene i hvert enkelt tilfelle. Anses det nødvendig å utferdige nærmere regler, kan disse fastsettes av vedkommende postmester.

§ 7. Postsaker (med undtagelse av blåd og tidsskrifter) som adressaten *nekter å innløse eller motta*, tilbakesendes snarest mulig uten opslag med fornødne påtegninger (»Nektet innløsning«, »Nektet mottagelse«) til avsenderpoststedet. På lignende måte forholdes med almindelige (ikke rekommanderte) korsbåndsforsendelser hvis adressater ikke finnes.

Dersom verdibrev og rekommanderte forsendelser til adressater som er kjent, ikke er avhentet ved postkontorer med lokal postombæring etter 2 ukers og ellers etter 3 ukers forløp, blir de å tilbakesende til avsenderen med fornøden bemerkning på forsendelsenes bakside. Herfra kan der gjøres undtagelse i tilfelle hvor det er adressepoststedet bekjent at det ikke er mulig for adressaten å la forsendelsen avhente innen fristens utløp.

§ 8. Om ubesørgede innenrikske blad og tidsskrifter, se kap. VI.

Om postanvisninger, se kap. VIII.

Om forsendelser hvorpå der hviler postopkrav, se kap. X.

§ 9. Utgangspoststedet utleverer tilbakesendte postsaker — for de ubetaltes vedkommende etter at portoen er betalt — til avsenderne ifall disse med bestemthet kjennes av forsendelsenes ydre. Betaler avsenderne ikke portobeløpet, skal forsendelsene tilbakeholdes og avsenderen gjøres oppmerksom på at de etter postlovens § 1 er ansvarlig for betaling av påhvilende porto og avgifter, hvis postvesenet fremsetter krav derom innen et år etter innleveringen. Beløpene kan innføres ved utpantning.

Dersom avsenderne ikke med bestemthet kan kjennes av forsendelsenes ydre, eller de vegrer sig for å motta eller innløse forsendelsene, gis disse påtegning herom på baksiden, datostemples og innsendes derefter — i tilfelle med kart — til Kommissjonen for Behandling av Ubesørgede og Uinnløste Postsaker. Fra poståpnerier og brevhus sendes de gjennom det overordnede postkontor. Innsending av sådanne forsendelser skal i tilfelle finne sted fra postkontorene minst 2 ganger månedlig.

§ 10. Postsaker som på grunn av unoiaktig eller feilaktig adresse er tilbakelevert avsenderen, betraktes når de innleveres pånytt med fullstendigjort eller rettet adresse, som nye forsendelser. Der må derfor betales ny porto for dem. Det samme gjelder postsaker som er tilbakesendt fordi adressaten har nektet å motta dem, eller fordi de ikke er blitt avhentet, og som kreves fremsendt pånytt etter samme adresse som før.

§ 11. For tilbakesending av postsaker fra utlandet gjelder bestemmelsene i vedkommende konvensjoner og overenskomster m. m. Ubesørgelige almindelige brevpostforsendelser som skal tilbakesendes til *Amerikas Forente Stater, Storbritannia og Irland* skal pakkes i særskilte bunter fra utvekslingskontorene. Ubesørgelige brevpostforsendelser utgått fra *Italia* tilbakesendes fra utvekslingskontorene i konvolutt eller omslag merket »Rebuts« til »La Direction des postes de Milan«, Milano. De påbudte påtegninger om grunnen til tilbakesendingen skal påføres forsendelsene av postkontorene.

Verdiløse trykksaker som er ubesørgelige, skal ikke tilbakesendes utgangsstedet, medmindre avsenderen ved en påtegning utenpå forsendelsen har forlangt deres tilbakesending. Heller ikke tilbakesendes til *Amerikas Forente Stater* ubetalte eller utilstrekkelig betalte såkalte »sneballbrev« (chain-letters) som er nektet innløst av adressatene, fordi disse kjenner innholdet. Postforsendelser som i henhold hertil ikke tilbakesendes, innsendes til Kommisjonen for Behandling av Ubesørgede og Uinnløste Postsaker.

Om ubesørgelighetsmeldinger for pakker, se kap. VII.

§ 12. Postsaker som kommer tilbake til utgangsstedene fra utlandet, behandles på samme måte som returnerte innenlandske postsaker.

Fullt frankerte brev fra Norge til land

utenfor Verdenspostforeningen skal, dersom de blir tilbakesendt, ikke belastes med annen porto enn den fremmede porto som i tilfelle hviler på dem.

Ubetalte eller utilstrekkelig betalte postsaker som er tilbakesendt fra utlandet, behandles på samme måte som tilsvarende innenrikske, se § 9.

§ 13. I den utstrekning det er nødvendig for å komme til kunnskap om hvem der er avsender eller mottager av en ubesørgelig postforsendelse, kan Poststyret la den åpne og undersøke, postlovens § 10. Det påligger vedkommende tjenestemenn taushetsplikt, se postlovens § 8. Postsaker som kommer inn til Kommisjonen for Behandling av Ubesørgede og Uinnløste Postsaker som ubesørgede eller uinnløste, behandles overensstemmende med instruksjonen (bilag C).

§ 14. Postsaker som ikke kan besørges til adressaten eller leveres tilbake til avsenderen, kan, efter å være bekjentgjort på den måte Poststyret bestemmer, tilintetgjøres eller selges til fordel for postvesenet. Almindelige brevforsendelser og pakker tilintetgjøres når 1 år er hengått og rekommanderte og verdiforsendelser når 3 år er hengått efter at forsendelsene er innløpet til Poststyret. Nettoutbyttet av salget kan efter bestemmelse av Poststyret betales til den som melder sig innen et år efter at salget har funnet sted og godtgjør å ha billig krav på beløpet (postlovens § 11).

Kap. XVI. Om postsakers tilbakesending og omadressering.

§ 1. Sålenge en postforsendelse er i postvesenets verge har avsenderen rett til å råde over den (postlovens § 12).

§ 2. Krav om tilbakelevering eller annen forføining må fremsettes skriftlig. Skal kravet oversendes pr. post eller telegraf til annet poststed, må dette bekostes av avsenderen (så vel postporto som telegramavgift), jfr. §§ 4 og 5.

§ 3. Når avsenderen har krevd postsaker tilbakelevert eller omadressert, skal dette finne sted:

ved innleveringspoststedet, dersom postsakene ikke alt er avsendt eller straks må avsendes,

ved ethvert poststed i ruten hvor ompakning av vedkommende postsaker finner sted,

ved adressepoststedet, dersom vedkommende postsaker ikke alt er utlevert.

§ 4. Den som skal kunne kreve tilbakelevering, tilbakesending eller omadressering, må, om nødvendig, legitimere sig som avsender; dette gjelder dog ikke endring bare av adressested, se § 10.

I almindelighet anses det som tilstrekke-

lig legitimasjon at avsenderen for verdibrev, rekommanderte forsendelser og pakker, foreviser kvittering for innleveringen, og for postsaker forøvrig, at han foreviser det stempel, hvormed de er firma- eller navnestemplet, eller det signet, hvormed de er forseglet.

Det er en betingelse for at en forsendelse kan tilbakeleveres eller omadresseres, at den tydelig er betegnet ved ytre merker, således at den med sikkerhet kan skjelnes fra andre forsendelser.

§ 5. Hvis kravet skal oversendes til annet poststed, skal det poststed hvor det fremsettes, foreta fornøden undersøkelse og påtegne kravet bevidnelse om at vedkommende har legitimert sig som avsender.

Når kravet om tilbakesending eller omadressering skal sendes pr. telegraf, meddeler det avsendende poststed bevidnelsen på den måte at den påtegner telegrafskrivelsen ordene: »Legitimert som avsender«. Denne påtegning datostemples, forsynes med vedkommende postmanns underskrift og medtelegraferes. Telegrafskrivelsen legges i særskilt konvolutt, som forsegles med post-

stedets signet og derefter overleveres telegramavsenderen til besøgelse.

§ 6. Vedkommende avsender kan mot deponering av omkostningsbeløpet kreve ekstrapost avsendt med hans forlangende om tilbakesending eller omadressering. Skal ekstraposten sendes fra annet poststed, må kravet ledsages foruten av indentitetslegitimasjon også av omkostningsbeløpet eller vedkommende poststeds bevidnelse for at beløpet er deponert.

§ 7. Gjelder kravet forandring av adressen, skal det hvis det fremsendes pr. post, ledsages av et fullstendig faksimile av forsendelsens omslag eller utenpåskrift (jfr. dog § 10); fremsendes det pr. telegraf, skal det bekreftes gjennom posten. Dette skjer med første post sammen med det omhandlede faksimile.

§ 8. Ved kravets mottagelse foretar poststedet undersøkelse efter den efterspurte forsendelse og etterkommer kravet.

Gjelder det telegrafisk krav om forandring av adresse, skal poststedet dog bare tilbakeholde forsendelsen inntil faksimilet er ankommet. Derefter etterkommes i tilfelle kravet.

Kan et krav av en eller annen grunn ikke etterkommes, underrettes utgangspoststedet straks derom i brev som postsak, hvis ikke avsenderen har krevd og betalt for telegrafvar. Utgangspoststedet underretter derefter avsenderen.

§ 9. Når en tilbakefordret forsendelse skal tilbakesendes, legges den med det motatte krav i konvolutt, adressert til utgangspoststedet. Her kontrolleres det at forsendelsen er den rette. Den utleveres derefter om nødvendig mot legitimasjon.

§ 10. Anmodning fra adressat om eftersending av postsaker fra det oprindelige til et nytt adressested kan i almindelighet etterkommes uten legitimasjon.

Som sådan anmodning anses det også, når utleverte postsaker er nedlagt i postkasser med forandret adressested uten at forsendelsen er gitt andre påtegninger (f. eks. forandring av adressatens navn) eller har vært åpnet.

Anmodning fra adressat om eftersending av rekommanderte forsendelser, verdiforsendelser og postanvisninger må skje skriftlig eller telegrafisk.

Omekspedisjon efter adressatens anmodning bør dog (bortsett fra tilfelle av ren feiladressering o. lign.) bare skje, hvor der foreligger en virkelig forandring av adressatens bopel eller opholdssted. Er det på det rene at sådan grunn til omadressering ikke er tilstede, blir forsendelsene å behandle som ubesørgelige postsaker.

Om eftersending av pakker, se kap. VII og av postanvisninger kap. VIII.

§ 11. Det må vises meget stor forsiktighet med omadressering av postsaker som ikke kan besørges efter sin adresse, når der ikke foreligger uttrykkelig forholdsordre fra avsender eller adressat. Dette gjelder særlig når forsendelsen er anvisning eller verdibrev. En omadressering uten sådan forholdsordre må derfor bare finne sted når vedkommende poststed har visshet for at en omadressering vil bringe forsendelsen frem til sin rette adressat, f. eks. i tilfelle av åpenbar skrivefeil.

§ 12. Alle slags postsaker som er feilsendt, eller som skal eftersendes, omekspederes snarest ad den hurtigste vei til bestemmelsesstedet, jfr. kap. XIV.

Ved omekspedisjon må alle postsaker, også blad og tidsskrifter, alltid datostemples.

§ 13. For tilbakesending, eftersending og fremsending til ny adresse som omhandlet skal der ikke betales noget tillegg til porto. For pakker, se dog kap. VII.

§ 14. Blir en forsendelse tilbakelevert på innleveringsstedet, altså før dens avsending, tilbaketales kontant betalt porto, hvis der ikke alt er satt frimerker på den; ubetalte og utilstrekkelig betalte forsendelser leveres tilbake uten opkreving av porto. Påsatte frimerker skal ikke kasseres, hvis dette ikke allerede er gjort.

§ 15. Tilbakefordring, omekspedisjon og adresseforandring av postsaker til og fra utlandet foregår i overensstemmelse med forskriftene i de internasjonale postkonvensjoner og overenskomster og de med enkelte land trufne særoverenskomster.

Om de fremmede foreningsland som ikke samtykker i sådan tilbakesending og omadressering, se Brevposttaksten og Pakkeposttaksten.

§ 16. Anmodninger fra norske postkontorer om tilbakesending og omadressering skal ekspederes enten direkte til bestemmelsesstedet eller — for de lands vedkommende som har forlangt slike anmodninger sendt gjennom centraladministrasjonen eller et spesielt oppgitt kontor (jfr. ekspedisjonsreglementet til Verdenspostkonvensjonen, art. 41) — etter den i postreglementets bilag R gitte adresse. Til anmodninger som skal sendes i posten, brukes blankett nr. 193. Anmodninger som forlanges sendt telegrafisk, skal redigeres overensstemmende med

denne blankett i det franske sprog. Fra poståpnerier sendes anmodningene til det overordnede postkontor, som sender dem videre som ovenfor angitt. Det må nøie påses at anmodningen inneholder de fornødne opplysninger til identifisering av vedkommende postforsendelse.

Lignende anmodninger fra utlandet angående forsendelser til Norge vil bli adressert direkte til bestemmelsespoststedet. Telegrafiske anmodninger til poståpnerier vil av telegrafvesenet bli sendt vedkommende overordnede postkontor, som skal treffe de videre forføininger. Postkontorets mulige utgifter til telefonering eller telegrafering i denne anledning føres til utgift i regnskapet under telegrafering.

Anmodninger om tilbakesending m. v. av postsaker fra Amerikas Forente Stater imotekommes bare når de fremkommer fra de Forente Staters poststyre.

For anmodning om tilbakesending eller omadressering av en utenriksk forsendelse betaler avsenderen for hver anmodning pr. post: en avgift lik porto for et enkeltvektig rekommandert brev, og for hver telegrafisk anmodning: telegramavgiften, hvortil kommer postavgiften, når det gjelder en adresseforandring. Postavgiften avgjøres med frimerker, som settes på den skrivelse, som avsenderen fremsetter sin anmodning i.

Ved anmodninger pr. telegraf skal poststedene kreve sikkerhet for at avsenderen refunderer telegram- og telefonavgifter, når disse ikke avgjøres straks.

Angående tilbakelevering av ubesørgede og uinnløste forsendelser, se kap. XV.

Kap. XVII. Om inventar og forbrukssaker.

§ 1. De inventarsaker og forbrukssaker (blanketter, protokoller o. s. v.) som trenges til bruk ved poststedene og i postrutene, og som leveres fra Poststyret, rekvireres — når ikke annet er bestemt — av postkontorene hos Postintendanten, og av de øvrige poststeder og funksjonærer hos det postkontor de sorterer under.

§ 2. Ved ethvert poststed (undtagen brevhusene) skal der finnes følgende inventarsaker:

datostempel,
stempelpute med sverte,
signet,
T-stempel,
balansevekt med skåler og loddkasse
med lodd eller bismervekt,
postkasse,
blikkskrin til frimerker o. l.;

ved poståpneriene dessuten:

postskilt.

Når det gjelder mindre poståpnerier, avgjør dog den overordnede postmester om der skal være postkasse ved poståpneriet. Postkasseskilt med åpning i veggens skal i tilfelle fortrinsvis brukes.

Hvis det kreves, vil utgifter til monte-

ringen bli godtgjort poståpneren av postvesenet.

Om brevhusenes inventar, se bilag D.

§ 3. I den utstrekning forholdene krever det vil poststedene dessuten på andragende få andre inventarsaker, såsom:

arkivkasse (bare postekspedisjonene),
55 × 32 × 25 cm. og 43 × 30
× 28 cm.,

arkivtavler,
jernpengeskap,
kartkroker,
pakkepostvekt,
postposer,
stålpengeskrin,
uthengsskap,
vesker.

§ 4. Om landpostbuds utrustning, se instruksens for landpostbud (bilag H).

Postførere kan efter omstendighetene på andragende få utlevert posthorn og våben.

Anskaffelse av patroner til revolvere og av fyrstikker skjer så vidt mulig ved det overordnede poststed. Omkostningene herved føres til utgift i regnskapene under »Inventar«.

§ 5. Postposer og vesker leveres i følgende størrelser:

- a. postposer, almindelige: 80 × 50 cm., 110 × 70 cm. og 125 × 80 cm.
 — , verdi: 50 × 30 cm., 80 × 50 cm. og 110 × 70 cm.
 — , gule rek. poser: 80 × 50 cm.

Bestilling på postposer som skal leveres før jul, må være kommet inn til Postintendanten senest innen midten av oktober;

b. vesker:

Nr.												
1	Låsferdig ryggveske (ransel)	55 × 46 × 17 cm.	} For bipostruter	1—5 inneholder 1								
2	— »—	50 × 42 × 16 »		} For bipostruter	låsferdig rum.							
3	— »—	45 × 36 × 15 »			} For bipostruter	6—10 inneholder						
4	— ryggsekk (rypesekk)	50 × 48 × 20 »				} For bipostruter	1 låsferdig og 1					
5	— »—	45 × 43 × 18 »					} For bipostruter	ikke låsferdig				
6	— ryggveske (ransel)	55 × 46 × 26 »						} For bipostruter	rum.			
7	— »—	50 × 42 × 24 »							} For bipostruter	11—13 leveres på		
8	— »—	45 × 36 × 22 »								} For bipostruter	forlangende også	
9	— ryggsekk (rypesekk)	50 × 48 × 22 »									} For bipostruter	som skulderves-
10	— »—	45 × 43 × 20 »										} For bipostruter
11	Ikke låsf. ryggveske (ransel)	55 × 46 × 26 »	} For landpostbud-									
12	— »—	50 × 42 × 24 »		} For landpostbud-								
13	— »—	45 × 36 × 22 »			} For landpostbud-							
14	» — ryggsekk (rypesekk)	50 × 48 × 20 »				} For landpostbud-						
15	— »—	45 × 43 × 18 »					} For landpostbud-					
16	» — ryggveske (ransel)	55 × 46 × 28 »						} For landpostbud-				
17	— »—	50 × 42 × 26 »							} For landpostbud-			
18	— »—	45 × 36 × 24 »								} For landpostbud-		
19	Skulderveske	50 × 42 × 16 »									} For landpostbud-	
20	— »—	40 × 34 × 14 »										} For landpostbud-
21	— »—	30 × 22 × 13 »	} For landpostbud-									
22	Budveske	45 × 30 × 22 »		} For landpostbud-								
23	— »—	35 × 27 × 20 »			} For landpostbud-							
24	Budmappe (skinn)	28 × 16 × 9 »				} For landpostbud-						

Alle nummer leveres av vanntett seilduk. Ryggvesker og skuldervesker leveres dog også av skinn om dette uttrykkelig kreves. Ved bestilling oppgis bare veskens nummer.

§ 6. De utleverte inventarsaker må behandles med omhu og forsiktighet. Når de ikke er brukelig lenger, sendes de inn til Postintendanten, dersom det skjønnes at de har nogen verdi.

Kan mindre reparasjoner utføres likeså godt og billig på stedet, skal de besørget utført av vedkommende postkontor.

Postposer skal vaskes så ofte det tren- ges og der er tid til det. Omkostningene

herved føres til utgift i regnskapene under »Forskjellige utgifter«.

Kan vask og reparasjon ikke fås utført på stedet, sendes sakene inn til Postintendanten.

Dersom sakene ved skjodesløshet kommer bort, ødelegges eller skades, vil der bli krevd erstatning hos vedkommende. Denne tilbakeholdes i tilfelle i lønnen.

Postmestrene skal føre innseende med, hvordan de postmenn og postførere som sorterer under dem, behandler de inventarsaker de har fått overlevert.

Postkasser og skilt skal være forsvarlig oppusset. I tilfelle kan ferdiglavet maling, pensler og sjabloner fås hos Postintendanten.

Vedkommende behandlingen av dato-stempler merkes:

Stemplet må holdes fritt for fuktighet.

Stemplet må absolutt holdes rent. Rensning skjer best med litt terpentin og en stiv børste. Når stilleskruen tas ut og hjulsettet under børstingen litt etter litt flyttes rundt, kan stemplet renses også godt *uten at delene tas fra hverandre*, især når det ikke er lenge mellom hver gang sådan børsting skjer. Er stemplet ikke renses på lengere tid og således blitt fullt av inntørret sverte og smuss, må hjul og stempel helst tas fra hinannen og hver for sig legges i en skål med terpentin eller petroleum inntil alt smuss er opløst; derpå børstes det. Til veiledning ved sammensetningen er hjulene nummerert med romertall på sidene fra I til V, således at I er det siste siffer i årstallet, og V er første siffer i datoen. Skruer som i tidens løp har festet sig, løsner noget når man smører dem inn med bomolje og så varmer dem litt op. Så vel sifferhjul som skruer må alltid settes nøiaktig på sin oprindelige plass. Når man dreier om hjulene for å skifte tallene, må der bare brukes pinner av hårdt tre, ikke gjenstander av metall.

Man må bruke passende bløtt underlag når man stempler. Gummi- eller filtplater til dette bruk

kan fås utlevert fra Postintendanten. Et 4-dobbelt, tykt trekkpapir eller et tilsvarende tykt lag av almindelig papir kan også brukes.

Stempelputene må alltid ha et overtrekk av klede, så stemplet ikke kommer i direkte berøring med filten, hvorved det lett blir urent. Stempelsverten må omrøres godt før den fylles på stempelputen.

Når stemplet trenger reparasjon, sendes det inn til Postintendanten.

Regler for behandlingen av revolvere medfølger hver revolver.

Regler for justering av fjervekter fås hos Postintendanten.

§ 7. Enhver bestyrer av poststed skal ved tiltredelsen forvise sig om, at alt inventar, som ifølge inventarfortegnelsen skal finnes ved poststedet, også virkelig er der og er i orden. Mulige mangler må meldes straks. For postekspeditørers vedkommende henvises til meldingens post 6 (7). Gjøres der ved overtagelsen ingen bemerkning, vil vedkommende bli gjort ansvarlig for mangler som senere måtte finnes.

Postmestrene må uttrykkelig pålegge nyansatte poståpnere, brevhusbestyrere og andre å forvise sig om, at alt inventar som ifølge inventarfortegnelsen tilhører vedkommende poståpneri o. s. v., er tilstede og i orden og straks å melde mulige mangler.

Fra poståpneriene skal der ved hvert års utgang sendes fortegnelse (bl. nr. 11 e) til det overordnede postkontor over poståpneriets inventar. På fortegnelsen opføres også inventar i ruter og brevhus efter det overordnede postkontors bestemmelse.

§ 8. Ved hvert års utgang skal der sendes en liste (bl. nr. 11 a) til Postintendanten over det inventar ved postkontoret

og underpostkontorene som tilhører postvesenet. Med denne liste sendes fortegnelse (bl. nr. 11 f) over de saker som er ført til avgang i årets løp.

Fullstendige lister over inventar ved poståpnerier, ruter, brevhus o. s. v. sendes inn hvert 5 år, regnet fra januar måned 1924 (bl. nr. 11 b, c og d). På disse lister opføres beholdningen pr. 1 januar det år listen omfatter. Gjenparter av disse lister føres derpå å jour ved postkontorene til de næste gang skal sendes inn.

Listene skal sendes inn senest innen utgangen av januar måned.

§ 9. De blanketter, konvolutter, merkelapper, skjemaer og protokoller som trenges til bruk ved poststedene, fås for postvesenets regning gjennom Postintendanten.

Bortsett fra de poststeder hvor kontorutgiftene er overtatt direkte av det offentlige, leveres kontorrekvisiter forøvrig for postvesenets regning bare til postekspedisjonene.

§ 10. Ved bestilling av de i forrige paragraf nevnte forbrukssaker som fås for postvesenets regning, skal

- a. vedkommende blanketter eller skjemaer alltid betegnes ved sitt nummer, også når det gjelder trykte protokoller, hvis skjema er forsynt med nummer;
- b. bestillingen sendes inn samlet for de forskjellige blanketter m. v. en gang fjerdingårlig, og der da bestilles bestemte kvanta av blanketter m. v. tilstrekkelig for minst 3 måneder;
- c. der ved bestilling av almindelige konvolutter oppgis nummer, av verdikonvolutter litra;

d. der ved bestilling av protokollene oppgis de antall blad (ikke sider) de skal inneholde;

e. der ved bestilling av timesedler og meldinger alltid medsendes skjema;

f. rekvisisjonen som regel være underskrevet av postmesteren. Er dette overdradd en annen funksjonær må dette finne uttrykk i underskrift f. eks. ved tilføielsen »E. b.« eller lignende.

§ 11. Der må vises størst mulig økonomi med forbrukssakene. Særlig merkes at blanketter ikke må brukes til annet enn det de er bestemt til, altså ikke til omslag o. lign.

§ 12. De inventarsaker, forbrukssaker, sirkulærer o. lign. som er oversendt til postekspedisjonene, blir beroende ved postekspedisjonen og medtas ikke av vedkommende postmenn, om de overflyttes til en annen postekspedisjon.

§ 13. De postfunksjonærer som selv bærer sine kontorutgifter, kan til bruk ved poststedet få kjøpt hos Postintendanten:

lakk,

hyssing,

verdikonvolutter 18 × 12 cm.,

do. 15,5 × 10,5 cm.,

etter den prisoppgave som sendes ut fra Postintendanten.

Betalingen må sendes inn i kontanter (ikke frimerker) sammen med bestillingen. Denne sendes som postsak, hvorefter sakene fremsendes uten utgift for vedkommende. Reklamasjoner må i tilfelle skje innen en rimelig tid. Der medgår til disse ordres ekspedisjon i Oslo i almindelighet ca. en uke.

Kap. XVIII. Forskjellige bestemmelser.

§ 1. Postvesenets tjenestemenn må ikke gi uvedkommende underretning om andres benyttelse av posten eller leilighet til selv å skaffe sig sådan underretning. Hvad der gjennom postforsendelsene måtte komme til deres kunnskap, er de pliktige til å fortie for uvedkommende, postlovens § 8.

Hvad posttjenestemenn under inspeksjon av poståpnerier som er forenet med telegraf- eller telefonstasjon erfarer om telegraf- eller telefonkorrespondansen skal anses som tjenestehemmelighet. Heller ikke må utenforstående gis nogen befatning med saker som er overgitt postvesenet til besørgelse (jfr. kap. VI og kap. XIV).

§ 2. Poststedenes protokoller må ikke utleveres til private. Opplysninger om postforsendelser kan derimot i almindelighet gis av poststedenes bestyrere, når de forsendelser som der ønskes underretning om, tydelig betegnes og vedkommer rekvirenten. Ellers må sådanne opplysninger bare gis, når rette vedkommende har gitt sitt samtykke, eller når Poststyret i tvistemål og straffesaker har gitt tillatelse til at opplysningene kan gis retten eller påtalemyndigheten, se postlovens § 8, 2net ledd samt lov om retter-

gangsmåten for tvistemål av 13 august 1915 § 204, 2, og straffeprosesslovens § 180, 2.

Påtalemyndigheten omfatter ikke lensmenn.

§ 3. Poststedene er pliktige til etter pålegg av en politiembetsmann å gi politiets tjenestemenn og militære autoriteter anledning til å undersøke postkorrespondansen til og fra de personer som mistenkes for forbrytelse mot lov om forsvarshemmeligheter av 18 august 1914 eller mot den almindelige borgerlige straffelovs kap. 8 eller 9.

Med militære autoriteter i ovennevnte forbindelse forstås: Forsvarsdepartementet, kommanderende general (admiral), generalstabs- (admiralstabs-)chef, distriktskommandochefer (sjømilitære distriktskommandochefer), kommandanter, eskadre-, avdelings- og skibschefer for større fartoier eller de offiserer som disse har bemyndiget.

Dersom det etter foretatt undersøkelse anses nødvendig å beslaglegge korrespondansen, blir bestemmelsene i lov om rettergangsmåten i straffesaker å følge (jfr. nevnte lovs §§ 215—218).

De tjenestemenn eller de autoriteter som utfører eller medvirker ved kontrollen, plik-

ter å bevare taushet om hvad de derigjennem måtte erfare.

(Kgl. resolusjon av 27 august 1915 i henhold til lov av 24 juni 1915 om kontroll med post- og telegrafforsendelser).

Ved poststedene skal der føres fortegnelse over postsaker som underkastes sådan kontroll som her omhandlet, med opplysning om hvad der er foretatt i hvert enkelt tilfelle, således at der kan gis fornødne opplysninger til Poststyret i tilfelle av senere etterforsler eller lignende.

§ 4. Dersom der ved utleggsforretning søkes utlegg i verdiforsendelser som henligger på poststedene, til dekning av vedkommende adressaters gjeld, skal poststedet, når der er anledning dertil, under forretningen nedlegge påstand på at forretningen nektes fremmet — i henhold til bestemmelsen i postlovens § 12 om, at det er avsenderen, som har rett til å råde over forsendelsen — og forlange kjennelse i saken av forretningens bestyrer. Utlevering av forsendelsen må i slike tilfelle ikke finne sted uten etter uttrykkelig pålegg av retten. Fornøden underretning må i tilfelle snarest mulig sendes avgangspoststedet, som om mulig gir avsenderen beskjed om forholdet.

§ 5. Bli der i privat sak nedlagt rettslig forbud mot en forsendelses utlevering, blir den beroende på poststedet, inntil endelig dom er falt, idet dog avsenderen såvidt mulig underrettes om forholdet.

§ 6. Til beslagleggelse av postsaker i straffesaker kreves en beslutning av retten. I beslutningen må være angitt beslagleggelsens grunn, øiemed og gjenstand. Poststedene må ved beslagleggelsen nøie påse at de postsaker som forlanges utlevert, er så be-

stemt angitt at der ikke kan opstå tvil om hvilke forsendelser beslagleggelsen gjelder.

Poststedene er pliktige til etter pålegg av påtalemyndigheten (riksadvokaten, statsadvokatene og politiets funksjonærer) å tilbakeholde postforsendelser inntil sådan beslutning av retten som ovenfor nevnt, er erhvervet. Sådant pålegg gjelder dog bare i 7 dager. Foreligger ikke rettens beslutning om beslagleggelse ved denne tids utløp, må vedkommende forsendelse videresendes eller utleveres på sedvanlig måte.

Poststedene må sørge for at de i tilfelle av beslagleggelse får en utskrift av vedkommende rettsbeslutning. Pålegg om tilbakeholdelse må forlanges skriftlig; jfr. straffeprosesslovens §§ 215 og 217.

§ 7. Når poststedene anmelder til påtalemyndigheten saker som kan medføre tap eller ansvar for postvesenet, må der alltid samtidig fremsettes begjæring om at postvesenets erstatningskrav mot anmeldte eller forøveren gjøres gjeldende av påtalemyndigheten eller i tilfelle av retten og om at erstatningskravet sikres ved heftelse i forøverens gods, overensstemmende med straffeprosesslovens §§ 459 flg. Begjæringen må videre gå ut på at erstatningskravet forfølges i forbindelse med straffesaken overensstemmende med samme lovs §§ 438 flg. Det må isåfall sørges for at kravets størrelse tydelig angis og såvidt mulig legitimeres.

§ 8. Poststedene skal, når det viser sig at et annet poststed har begått en feil, sende tilbakemelding derom (bl. nr. 80) til det annet poststeds bestyrer. Gjentar feilen sig, eller er den av en sådan art at den tyder på en særlig grad av uorden eller lignende, skal innberetning sendes til Poststyret. Und-

latelse herav vil kunne medføre ansvar for postfunksjonærene.

§ 9. Med hensyn til opbevaring av verdipost og lign. skal postfunksjonærene utvise den samme omhyggelighet som en forsiktig mann pleier å utvise når det gjelder penger og viktige verdipapirer som tilhører ham selv (jfr. kap. XI).

§ 10. Når der kvitteres for verdipost og lign., skal der alltid skrives antallet av de mottatte forsendelser med bokstaver i kvitteringen (jfr. kap. XIV).

§ 11. Ved inngangen til de faste poststeders lokaler skal der alltid være opslått bekjentgjørelse om postens avgangs- og ankomsttider fra og til stedet. I bekjentgjørelsen skal også være angitt innleveringstidens slutning for postsaker til de forskjellige avgående poster og den omtrentlige utleveringstid for ankommende poster. Ved poststeder med fast kontortid skal der dessuten være opslått bekjentgjørelse om kontortiden (jfr. kap. II).

I postlokalene skal der på et sted som er iøinefallende og lett tilgjengelig for publikum være opslått de plakater, bekjentgjørelser o. l. fra Poststyret som er bestemt til opslag.

Av opslagsplakater som er utgitt både i riksmåls- og landsmålsutgave, skal den utgave brukes som vedkommende herredsstyre har bestemt.

Postkassene utenfor postlokalene bør helst være anbragt like ved inngangen.

Poståpnerienes skilt skal være opslått slik at det letter adgangen til å finne frem til poståpneriet for personer som ikke er kjent i bygden.

§ 12. For bruk av statsflagget og handelsflagget er der ved kgl. res. av 21 oktober 1927 fastsatt følgende reglement:

I henhold til lov om Norges flagg av 10 desember 1898 § 2 bør anvendelsen av flagg med splitt og tunge forsåvidt bygninger angår, være innskrenket til kun å gjelde de av statens offentlige institusjoner benyttede bygninger der enten er statens (statskirkens) eiendom eller som er leiet av staten og for den vesentligste del benyttes av vedkommende statsinstitusjoner.

Derimot er der ikke adgang til å anvende splittflagg på hus som er statseiendom, når bygningen helt eller for den vesentligste del er bortleiet til private.

Postførende fartøier kan bruke postflagg bare når skibet er norsk og rederiet har kontrakt med staten om postførsel, og kun i de ruter kontrakten om postførslen gjelder. Skib, som bare fører skibsbrev eller kun har postkasse ombord, må bare bruke postflagg efter Poststyrets spesielle tillatelse.

Statsflagget bør i almindelighet kun heises på de offisielle festdager (1. Nyttårsdag, 1. Påskedag, 1. Pinsedag, 1. Juledag) og når flagging offisielt er påbudt.

De offisielle flaggdager er:

28. mars (H. K. H. Kronprinsessens fødselsdag), 17. mai, 7. juni, 2. juli (H. K. H. Kronprinsens fødselsdag), Olsokdagen (29. juli), 3. august (H. M. Kongens fødselsdag) og 26. november (H. M. Dronningens fødselsdag).

Dessuten kan der også flagges med statsflagg ved andre høitidelige og festlige anledninger innen Nasjonen eller Kongehuset og ved offisielle besøk av medlemmer av Kongehuset og av utenlandske statsoverhoder og fyrstelige personer, samt når det av hensyn

til den av vedkommende statsinstitusjon utøvede virksomhet måtte ansees særlig viktig eller ønskelig.

Derimot må statsflagget ikke heises ved høitideligheter av helt privat karakter uten i forbindelse med den av vedkommende statsinstitusjon utøvede virksomhet.

Flagget heises på stang på taket eller fra siden av bygningen eller på frittstående stang; på fartøi på flaggspill akter eller under gafflen.

Flagget heises i månedene mars til oktober ikke før kl. 8.00, i månedene november til februar ikke før kl. 9.00. Flagget fires ved solens nedgang, dog ikke senere enn kl. 21.00, hvis solen går ned etter denne tid.

I de nordlige landsdeler blir flagget i den mørke årstid ikke å heise før kl. 10.00 og fires senest kl. 15.00.

Flagging på fartøier retter sig efter de almindelige regler for flagging tilsjøs.

Alle spørsmål om bruk av statsflagg på offentlige bygninger blir i tvilstilfelle gjen- nem vedkommende fagdepartement å fore- legge for Utenriksdepartementet.

§ 13. Fra de steder hvor der er telegrafstasjon, skal vedkommende postfunksjo- nær telegraferer om enhver større uregelmessighet i postgangen til de poststeder hvor underretningen er av interesse. Sådantelegrafering skal skje såvidt mulig efter en plan som på forhånd er satt op av vedkom- mende overordnede postmester. Denne plan må anordnes på den billigst mulige måte for postvesenet. Det må bl. a. undersøkes om den billigste ordning opnås ved telegrafering bare til enkelte centrale poststeder, som der- efter telefonerer underretningen videre til de andre steder.

Forøvrig skal der telegraferes i de spe- sielle tilfelle som er påbudt av Poststyret. Herom inntas meddelelse i Poststyrets cirku- lærer. Dersom postskib eller post passerer til sådan tid av døgnet at telegrafmeldingen ikke vil nå et eller flere av de angitte steder for skibets eller postens ankomst, telegra- feres dog ikke til disse steder.

Telegrammene skal, dersom ikke annet er uttrykkelig bestemt, adresseres til postme- strene, postekspeditørene eller poståpnerne.

Telegrammene skrives på telegrafvese- nets bl. nr. 1 alm. Til gjenpart og kvitte- ring for betalt telegramavgift brukes post- vesenets bl. nr. 51. Gjenparten utskrives av avsenderen og brukes sammen med kvitte- ringen som regnskapsbilag. Begge de nevnte blanketter fås hos Postintendanten.

Telegrammer fra de reisende postmenn skal avleveres til poststedet på det sted som telegrammet skal sendes fra.

Mottatte telegrammer om postgangen og lign. skal bekjentgjøres ved opslag utenfor postlokalet.

Poststeder nordfor Trondhjem som har fått telegrafisk underretning om et postskibs avgangs- eller ankomsttid, skal levere avskrift av det mottatte telegram til andre postskib som passerer stedet, der- som disse i de næste 24 timer vil anløpe steder hvor der ikke er telegrafstasjon, og hvor vedkommende telegrafiske underretning kan være av interesse. Telegrammenes inn- hold skal derefter i tilfelle besørges meddelt vedkommende poststeder.

De postmenn som fra postekspedisjo- ner mottar til besørgelse pr. telegraf med- delelser angående skibenes avgangs- eller an- komsttider, forsinkelse m. v., skal straks avlevere disse til vedkommende telegrafsta-

sjøn. Dersom vedkommende postmann ikke har kunnet angi avgangstiden korrekt, skal den først tilføies.

Hvor der er anledning til telefonering skal der telefoneres istedenfor telegraferes, dersom dette er billigere.

§ 14. Bekjentgjørelser i bladene bør i den utstrekning det anses hensiktsmessig, innskrenkes til en kort henvisning til opslag ved postlokalet, og forøvrig avfattes med streng økonomi for øie.

Bekjentgjørelsene bør rykkes inn 1 à 2 ganger i hvert av de blad som utkommer på stedet (dog ikke i illustrerte blad o. lign.).

Det er forutsatt at poststedene hjelper de blad som måtte ønske det, ved utarbeidelsen av de erindringslister som i almindelighet inntas i bladene.

§ 15. Postkontorene skal ha til salg alle verdier av frimerker, frimerkehefter, brevkort, kortbrev og svarbevis, poståpneriene frimerker av verdi til og med 50 øre og innenrikske brevkort, så vel enkelte som med betalt svar. Poståpnerier i mer beferdede turistruter skal dessuten ha utenrikske brevkort og svarbevis.

Om poståpnere også ellers skal få i mellomregning svarbevis, kortbrev og frimerker og brevkort av høiere verdi enn nevnt, avgjøres for hvert tilfelle av vedkommende overordnede postkontor.

Postekspedisjoner skal ha til salg frimerker av verdi til og med portoen for et enkeltvektig brev til utlandet og innen- og utenrikske brevkort.

Brevhus skal være således forsynt med frimerker av de lavere verdier til og med 20 øre og innenrikske brevkort at publikum kan få kjøpt disse i smått.

Vedkommende overordnede postmester kan bestemme at frimerker m. v. inntil et vist beløp føres brevhusbestyrere i regning.

Landpostbud skal ha til salg 10, 15 og 20 øres frimerker og innenrikske brevkort.

Når det ved kjøp av frimerker for minst kr. 5,00 ønskes kvittering for beløpet gis denne uten avgift på blankett nr. 115. Blanketten fås ved henvendelse til Postintendanten.

§ 16. Postkontorene rekvirerer de nødvendige frimerker m. v. direkte hos Frimerkeforvalteren. Rekvisisjonene, hvortil brukes blankett nr. 268, skrives ut i 2 eksemplarer. Herav skal det ene opbevares ved postkontoret.

Poståpnere og postmenn ved postekspedisjoner rekvirerer frimerker m. v. hos vedkommende overordnede postkontor; til rekvisisjonen brukes bl. nr. 118. Om brevhusbestyreres frimerkekjøp, se bilag D.

Postkontorenes rekvisisjoner av frimerker i ark og av tjenestemerker må bare omfatte hele hundreder, av frimerker i ruller, brevkort og kortbrev ikke under en hel minstepakning. Der bør for hver gang rekvireres et så stort parti som antas å ville gå med i det nærmeste fjerdingår. Dog bør partiene ikke være større enn at de kan opbevares på betryggende måte ved postkontorene.

Om de underordnede poststeders rekvisisjon av frimerker m. v. gir vedkommende postmester de fornødne nærmere bestemmelser, siktende til å begrense arbeidet med levering og regnskapshold og risikoen ved oppbevaring.

Rekvisisjon av nytt parti frimerker m. v. må skje i så god tid at det kan mottas før nogen sort av det eldre parti er utsolgt.

§ 17. Forsendelser av frimerker m. v., som mottas fra Frimerkeforvalteren eller det overordnede poststed, skal straks ved mottagelsen åpnes og ettertelles i vidnes overvær. Ved de større postkontorer kan dog åpningen og eftertellingen foregå efter hvert, når det påses, at det skjer innen utløpet av det kvartal, som sendingen gjelder. Ellers vil der ikke med nytte kunne fremsettes innsigelse mot en forsendelses riktige innhold. Ved reklamasjoner må det med vidnets underskrift spesielt opplyses om forsendelsen ved åpningen var i hel og ubeskadiget stand, og hvilke segl vedkommende pakke var til-lukket med.

§ 18. Frimerkeforhandlere antas av vedkommende postmester. De får 2 pct. rabatt for hvert fulle 100 kroner av verdien av de innkjøpte frimerker, kortbrev og brevkort. For kjøp over kr. 1 000,00 pr. måned tilståes dog ikke rabatt. Hvert kjøp føres ved poststedet inn i en protokoll (bl. nr. 279). I denne kvitterer også forhandleren for mot-tatt rabatt. Protokollen oppsummeres for hver måned. Når maksimumsbeløpet ikke er nådd, overføres overskytende beløp under 100 kroner til neste måned.

Ved kvartalets utgang føres summen av rabatten til utgift i regnskapet under »for-skjellige utgifter« med regnskapsførerens be-vidnelse for at beløpet er overensstem-mende med protokollen, se regnskapsregle-mentet.

Frimerkeforhandlerne må ikke gi publi-kum rabatt.

§ 19. Ved henvendelse til Frimerkefor-valteren kan korresponderende få konvolut-ter og omslag til korsbånd påtrykt frimerke-

stempler mot betaling — foruten av stemp-lenes pålydende beløp — av trykningsom-kostningene. Sådanne konvolutter og om-slag må av hensyn til frimerkefarven være hvite.

Henvendelser i denne anledning kan også skje til nærmeste postkontor eller post-åpneri, idet konvoluttene m. v. samtidig le-veres. Vedkommende poståpner sender i til-felle konvoluttene til den overordnede post-mester, som videresender dem til Frimerke-forvalteren. Forsendelsen kan skje som postsak. Frimerkeforvalteren vil tilbake-sende konvoluttene med påtrykt stempel og med beregning av utgiftene til vedkommende postmester, som påser konvoluttene videre-ekspedert og omkostningene innbetalt. De innbetalte beløp skal *ikke* innsendes til Fri-merkeforvalteren, men føres til debet i post-kontorets frimerkeregnskap (bl. nr. 69 a) under debetpost 6.

§ 20. Engang solgte frimerker m. v. kjøpes ikke tilbake. Derimot har publikum adgang til å få tilsmussede eller makulerte samt istykkerrevne *frimerker* og *svarbevis* uten vederlag ombyttet ved poststedene med andre av samme verdier, når det er utvilsomt at de ikke tidligere er benyttet og den sam-lede verdi ikke overstiger 5 kroner. Over-stiger den samlede verdi dette beløp, betales et innvekslingsgebyr av 1 øre pr. stykke (enkelt frimerke).

Tilsmussede, makulerte eller beskrevne *brevkort* og *kortbrev* som utvilsomt ikke tid-ligere har vært brukt, kan likeledes om-byttes ved poststedene med andre av samme verdi eller med frimerker mot betaling av et innvekslingsgebyr av 1 øre pr. stykke (enkelt brevkort eller kortbrev).

Konvolutter og omslag med ubrukelige *frankeringsavtrykk* kan på samme måte innveksles mot frimerker innen 3 dager, når de er fulgt av en skriftlig begjæring herom (jfr. kap. III § 6, post 10, siste ledd).

De ved poståpneriene innvekslede frimerker etc. sendes inn til det overordnede postkontor til ombytning.

Postkontorene sender én gang i kvartalet — senest innen den 15de i kvartalets siste måned — de innvekslede frimerker, brevkort, kortbrev og frankeringsavtrykk til frimerkeforvalteren. Beløpet godskrives i frimerkeregnskapet under kreditpost 7 for vedkommende kvartal, — jfr. Regnskapsreglementets § 21, 7.

Frimerker m. v. som er blitt tilsmusset eller revet istykker ved et poststed, innsendes på samme måte som foran nevnt; dog kan frimerker hvorav deler mangler, ikke godtgjøres.

Om makulerte tjenestemerker og tjenestebrevkort se kap. XIII § 6.

§ 21. Frimerker som av en postfunksjonær feilaktig er satt på en forsendelse og avstemplet, må ikke senere brukes til frigjøring av andre forsendelser (jfr. kap. III § 27), men må innsendes som i § 20 bestemt.

Slike frimerker må, straks feilen oppdages, foregges postmesteren eller den han bemyndiger, til kontroll og eventuell attestasjon om godkjennelse. Herunder bør i størst mulig utstrekning de forsendelser, merkene tilhører, følge med. Avrevne merker opklebes straks på papir som i tilfelle påføres attest som nevnt med tilføielse av den samlede verdi.

§ 22. Frimerker mottas ikke som betalingsmiddel ved poststedene istedenfor pen-

ger ved innbetaling av bladkontingent og lignende, jfr. Regnskapsreglementet.

Bestyrer av poststed kan ikke sende inn bladkontingent i frimerker istedenfor i kontanter eller bruke frimerker som betalingsmiddel i forbindelse med sine private forretningsforbindelser eller med sine kreditorer forøvrig. Heller ikke må et poststed selge frimerker i et annet poststeds distrikt eller i det hele tatt virke for økning av sitt frimerkesalg på et annet poststeds bekostning.

§ 23. Anmodning fra publikum om å få avstemplet frimerker m. v. på poststedene skal ikke imøtekommes.

§ 24. Frimerker m. v. av en viss sort kan efter bestemmelse av Kongen og på den måte som nærmere bestemmes av ham eller den han bemyndiger, opføre å gjelde som frankeringsmiddel.

§ 25. Ved poststedene opbevares:

1. Innenrikske følgebrev i 1 år, utenrikske i 2 år;
2. Arkivsaker vedkommende inspeksjonsinnberetninger (jfr. kap. II § 21, 5. ledd) samt poståpnerienes protokoller for bokførte forsendelser i 5 år (jfr. kap. XI § 40).
3. Andre arkivsaker med undtagelse av journaler og kopibøker samt innkomne skrivelser og lignende i 3 år.

Efter utløpet av disse frister kan følgebrev og de nevnte arkivsaker tilintetgjøres. Journaler, kopibøker, innkomne skrivelser og lignende tilintetgjøres ikke (jfr. kap. XI).

§ 26. Andragender om lønnsforhøielse, om postutvidelser og i det hele andragender som skal tas under behandling i forbindelse

med postvesenets budgетtforslag for følgende termin, må for å komme i betraktning være kommet inn til Poststyret senest innen utgangen av hvert års august måned.

Andragendene må være ledsaget av alle fornødne opplysninger.

§ 27. Postvesenet har enerett til regelmessig og mot vederlag å motta til utlevering eller befordre innen riket og til å befordre mellom Norge og utlandet:

1. lukkede brev,
2. kort med skriftlige eller med skrift utfylte trykte meddelelser.

Kongen eller den han bemyndiger, kan gjøre undtagelse fra denne bestemmelse, når særlige forhold gjør det påkrevet (postlovens § 3).

§ 28. Det er forbudt uten postvesenets mellemløst å la befordre de i foregående paragraf nevnte postsaker med samferdselsmiddel som går i regelmessig fart innen riket eller mellom Norge og utlandet, medmindre

de er utstyrt med postvesenets frankeringsmerker overensstemmende med dettes almindelige takster. Merkene skal på betryggende måte kasseres av den som mottar forsendelsen til befordring; avtrykk av frankeringsmaskiner kasseres dog ikke.

Forbudet gjelder dog ikke forsendelser i tjenstlige anliggender mellem vedkommende samferdselsmiddeles styre og dets tjenestemenn eller mellem tjenestemennene innbyrdes.

Kongen eller den han bemyndiger kan forby dannelsen eller oprettholdelsen av sammenslutninger til privat besørgelse av delta-gernes eller andres forsendelser av den foran nevnte art.

Kongen eller den han bemyndiger, kan utferdige forbud mot eller treffe andre nødvendige forføjninger til å hindre at personer og firmaer som bor her i landet, gjør bruk av et fremmed lands postvesen til besørgelse av sine lukkede eller åpne brevpostfor-sendelser i nogen større mengde til adressater i Norge (postlovens § 4).